

RMK. I.

362

The image shows the front cover of an old book. The main surface is covered in marbled paper with a pattern of dark red, yellow, and greyish-green spots. The spine and the four corners are reinforced with a dark red, textured material, likely leather or cloth. A small, rectangular, light-colored paper label is affixed to the upper left corner of the marbled area. The label contains the text 'RMK. I.' on the top line and the number '362' on the bottom line. The book is set against a dark, solid background.

R. A. Kt.

362.

(Teljes.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA

AZ VILÁG BIRO NAGY SANDORNAK ez szeles világon levő nagy sok Országoknak meg holdoltatásáról, Vitezi községűt vívelt nagy dolgairul es sok hadakozásirul.

Capita Versuum, Primæ Partis.

*Indicit Graus conventum classe profundum,
Obducit Mare et ad Rastinis ponere campis,
Castra parat, pugnat felici Marte superbus,
Fit victor, Persas iterum prosternit Adiffon.*

Ex Museo
Hungarico.

DOLLEHET nagy sokat szoltunk Sandorrol, ő szerentsejéről birodalmarol, De búvebben folyunk nagy hatalmarol, Kit igazan íedtünk jo Kronikakból.

Nagy hadat Phülöp Kiraly inditot vala, Kivel Asiaa től keűlt vala, Öregbik fia Sandor vele jar vala, Huű eztendős korba akkoron vala.

De az Phülöp Kiraly az ő Leanyat, Egy Kiralynak ada az ssep Kassandrat, Kiraly birja vala Epyrus Országat, Azert be hivata mind az Urakat.

Icles Urfi köztők Panfanius vala, Ki Phülöp Kiralyra nagy bossus vala, Menegzőben Kiralyt megh ölte vala, Kiert az Urfiat meg ölte vala.

Csudalatos lőn ez az nagy Uraknak, Hogy halala igylőn Phülöp Kiralynak, De nagy felelmelőn ő Országának, Mert rontoja vala nagy sok Országak.

Iambor vala Sandor az Kiraly fia, Es Attya halalan vala banattya, Tistességgel Attyat temette vala, Macedoniaban gyűlelt tőt vala.

Donatus Bib. Hiciniensis Regnicoli a Tistef.
Rudmo J. Proposito sua: arady. di Jul. 807

quidam

Tífteffeggel Sandor fiola Uraknak, Es nagy bölcseseggel az Varosoknak, Batorlagot ada ő Országának, Kirallya valaſtak Sandort magoknak.

Gyűleſt tñ az Sandor az Görögöknek, Corinthus Varosban minden nepenek, Az Varasok hamar hozza gyűlenek, Hadnagyava tetetek Görögöknek.

Remenſegek nagy lón Alexanderben, Mert nagy bölcs vala cselekedetiben, Afara valo keſületiben, Az jo vitezeknek fizeteseben.

Az Tengerre ſerze nagy ſok Gallyakat, Es mind az Gallyakban fű Hadnagyokat, Földön is indita ſep taborokat, Kikkel meg vehetne ſok Orſzagokat.

Iuta hamar hire akkor Sandornak, Hogy Görögöktülle el hailotanak Dariusz Czaſarnak meg hodoltanak Az Sandor cſt tarta egy nagy csudanak.

Igen hamar Sandor nepet indita, Teſſalia nepet vele el hozza, Nagy Athenas Varoſt akkor meg hagyja, Erős Thqbas Varoſt mind el rontata.

Sandor elöt ſokan el futamanak, Dariusz Cſaſarhoz kik ſialadanak, Dariusz Cſaſarnak ők ſolgalanak, Holtig Dariusznak hivek valanak.

Csak hamar az után nepet indita, Szolgainak Sandor joſaigit oſta, Es az nagy Gallyakban el be ſallita, Afia földere által hanyata.

Ott tizenket oltart ű csinaltata, Balvany Iſteneknek ő aldoztata, Az Troja helyere mikoron juta, Reghi Görögöket ott aldoſitata.

Nem hagyja Afia el dölattatni, Varasit Faluit el puſtitani, Mert Sandor akaria azokat birni, Dariuſſal akar azért meg vini.

Vala elſő nepe csak keves ezer, Gyalog nepe vala harminz ket ezert, Lovag nepe vala ötöd fel ezer, Gallyaja csak vala nyoltzvan ött ezer.

Ez keues erővel nagy csuda vala, Hogy illen nagy hadat el kezdet vala, Vilag nagyob reſet keresi vala, Nagy hatalmas Cſaſar ellenne vala.

Nepe ſeregeben nem Iſiu vala, Az vñ Vitezeket el hoſta vala, Kik Philep Kiralnak ſolgaltak vala, Tabora azokat mind rakva vala.

Tizedes ű köſtők hatvan eſtendőſ, Viadalhoz nepe oly igen erős, Sandornak mindenkor oly engedelmes, Mint Atya ſiahoz olyan ſerelmes.

Vitezek

Vitezek mind biznak az ő kezekben, nem el futamasban
hatra teresben, ő ellenfegekkel ha jutnak szemben, Vitezek
ferteznek sántalan verben.

Mikor az Darius először erte, Sandor által kőltet semminék
vele, Fenyegető szóval nepet rettenté, Sandor ellen nepet ha-
mar erefite.

Csásár nepe vala sok Tartományból, Hat száz ezer vala ú
Országabol, Kevelységben lőnek az sokaságabol, Hogy Sandort
ki vernek az Asiaból.

Lassan ú nepevel Sandor indula, Adraflus mezejen tabort
jartata, Darius nepevel am szembe juta, Sandor szerentsevel
ott naggyaljara.

Az Darius nepe ot meg veretek, Számtalan sok ezer bennek
el esek, Sandor nepe közzül kilencz gyalog esek, Lovag nepe
közzül csak száz husz esek.

Sok jeles fogai Sandornak lőnek, Vitezi nagy kencsel
bevőfőlenek, Onnat Taborostól el credenek, Lician Pam-
philian által menenek.

Sőt egy fő fogai Cleander vala, Nagy penzel azt vísa bo-
csatta vala, Penzel nepet többet fogadtat vala, Celenas Varaf-
hoz Sandor el juta.

Az Celenas Varaf Sandor meg veve, Hatvan napig varat
körül fekete, Benne valo nepet meg ehezete, Vegre az vara-
tis Sandor meg veve.

Piros haynalkorban onnet crede, Több neppel taborat meg
erősíte, Phrigia Országon mind által mene, Az Gorgyan Va-
rosnal halla meg nepe.

Rövid időn Varas lőn hatalmaban, Sandor ú nepevel
mene varasban, Az Jupiter Isten bent Templomaban, Egy
sekeret lata ott az Templomban.

Ottan az sekeréről meg tudakozek, Ki felől felelet ilyen
adatek, Kitől ennek gyepője meg oldatnek, Asia birodalma an-
nak adatnek.

Fegyveret ki ranta Sandor hogy halla, Győplő kötőzefet ha-
mar el vaga, Mert ú azt kezével meg nem oldhata, Az jóvendő
mondást veve magara.

Vala az Sandornak azonban gondgya, Mert Darius vala
nagy taboraban, Euphrates viz mellett birodalmaban, Sandor
meg vini gondolattiban.

Nagy penst küldé Sandor Hellepontusban, Antipater-
nek Macedoniaban, Kivel segittetnek Sandor utaban, Nepet
penzel valo fogadafaban.

Dulafnelkül mene Anticiraban, Sok nép juta akkor ű tabo-
boraba, Onnet el be mene Pamphlagoniaban, Mint hazaban,
falla Feniciaban.

Vala Dariusnak igen nagy gongya, Ó Fű Hadnagyanak ho-
g lőrt halala, Az gonosf szerencset igen alaza, Sandorral meg
vini azért kiutanna.

Minden nagy erejet el fel tassa, Babilloniaban el be
fallitta, Ket magyarokközöt nepet allata, Darius ű nepet így
samlaltata.

Ott az Perfiabol nepe száz ezer, Lovag Mediabol vala tíz
ezer, Gyalog ugyan onnet az ötven ezer, Az Armeniabol negy-
ven het ezer.

Baptiabol gyalog öt nyolcz száz ezer, Vgyan onnet lovag
vala het ezer, Es az köz nép vala tizen nyolcz ezer, Az futot
Görög nép az harmincz ezer.

De az Sokdiabol öt nem valanak, Es az Indiabol el nem
jutanak, De tíz száz ezernel többen valanak, Kik az viadalra
samlaltatanak.

Vala az Eudemus az Athenasbol, Darius Császárral Görög
Országbol, Ki el futot vala ű hazajabol, Alexander előt mint
fokszagabol.

Császár az Eudemust neperől kerde, Hogy ha Sandor ellen
elegnek velne, Mert ű az fiemevel be nem fedhetne, Eudemus
Császárnak de esit felele.

Iol latom neped fok samlalhatatlan, Sok kentfel is kazdag
meg mondhatatlan, De az Sandor nepe meg ninghatatlan,
Fegyverrel oly erős meg verhetetlen.

Teged Császár kerlek esedben vegyed, Te nagfok kentfedet
most ne kimillyed, Az Görög Országbol neped búvitfed, Ha
mostan igyedet akarod nyerned.

Mihelt az Darius ez söt meg halla, Eütet el arulta azt veli
vala, Darius az jambort el levagata, De csak hamar ismet igen
meg bana.

Az utan Darius nepet indita, Babilloniabol el ki fallita,
Eufrates viz melle Tabora juta, Perfiak modra Tabort jartata.

Regtől fogva nepe így megyen vala, Trombita sio utan
indulnak vala, Ezüst Oltarokon tűzet vésnek vala, Kit Perfiak
imadnak vala.

Es harmincz száz hatvan öt ember vala, Aranyas barfonyban
mind mennek vala, Iupiter sekere utannok jár vala, Kiben
feier lovak fogattak vala.

Egy nagy fehér lovat ott visnek vala, Szép Arany vesszőkkel ki ekes vala, Draga csáfrangokkal öltöztet vala, Fenyés Nap Lovának azt híjak vala.

Tíz seker az uton ott megyen vala, Arannyal Ezüsttel nagy kazdag vala, Tizenketféle nép utannok vala, Fegyverek siolafok külömböz vala.

Azoknak utannok az tíz ezer nép, Arany lantz ruhakkal ki oly igen szép, Azok után megyen tizen öt ezer nép, Ki mind Király nemből hadakozó nép.

De az után udvarló nepe sok vala, az Darius előtt az megyen vala, Aranyas sekerben Darius vala, Arannyal kövekkel igen szép vala.

Ruhája Királynak nagy hofferu vala, Nagy sok kazdagfaggal öltöztet vala, Szablyáját parta úré föl kötötte vala, Szablyája húvelyé draga kú vala.

Az Darius után tíz ezor vala, Ezüstös kopjakat viselnek vala, Kopja vas helyen mind Arany vala, Ket felől ket száz ember mellette vala.

Sereggel gyalog nép harmintz ezor vala, Az Csásár Satorat kik őrzik vala, Csásár fő lovait ott visik vala, Hogy kinek az sárma a negy száz vala.

Túlók csak nem messze Darius Anyja, Felesége neki Leánya fia, Harom száz es hatvan Csásár agyafa, Es hat száz öfveren penst visnek vala.

Iclesben Tevei harom száz vala, Szamtalan arannyal terheltek vala, Sok nemes Asszonyok ott mennek vala, Leg utol az kőz nép ott megyen vala.

Nem vala ilyen szép Sandor serege, Sem Loyal ruhakkal az ő ereje, De fegyverrel vassal fenyés ő nepe, Viadalra könnyű mert nintsen terhe.

Indula el Sandor ő vitezivel, Cappadociabol szép seregevel, Cilicia mellejüta nepevel, Ott Taborba szálla ő erejevel.

Sandornak ő uta oly sioros vala, Egymas mellett négyen mehetnek vala, Ket felől az nagy hegy mellettök vala, Az ellenfeg közel felelmes vala.

Parancsola Sandor a Trakufoknak, Hogy elől mennének az nyilafoknak, Ugyan késűlnének mint viadalnak, Ugy mennek után Cilicianak.

Ott igen dicsire jó berentsejet, Es csudala Sandor nagy előmentet, Mert ha meghallottak volna őfvenyet, Ott vesztette volna minden erejét.

Nagy hamar el küldé Sandor Hadnagyat, Az vén Parmeniot regi fõlgajat, Hogy meg Oltatnaja Tarsus Varasat, Mert ege-
tik vala Sandornak útát.

Ez vala Darius parancsolattyá, Hogy meg ne maradgyon az Cilicia, Tűz miat el vesűen minden varasa, Ehfeg miat vesűen Sandor tabora.

Resten ebben jara az kinek hagyá, Mert az Parmenio hamar eljuta, A Darius nepe ottan el futa, Egetlen marada az Cilicia.

El be mene Sandor Tarsus Varasban, Czidnus nevű viz foly által Varasban, Az údó már vala az meleg nyarban, Sandor meg fűlt vala az ú utaban.

Csak hamar az Sandor el le vetkezék, Czidnus folyo vízben el be fűköllek, Hertelen az Sandor meg hidegedék, Halalra es ottan meg betegedék.

Az Sandornak esie el vesiet vala, Satoraban útet be vittek vala, Taboranak ezen banatya vala, Es jo Vitezinek fohabkodása.

Mihelt az Sandornak esie meg jöve, Kik firatyak vala rajok tekinte, Az Darius felől ily hire jöve, Ótód napra oda Darius erne.

Panaszolvan Sandor nekik afit mondgya, Latyatok ferentse most mibe hozá, Im elöttem vagyon Csásár tabora, Vgy tetűik fűlemben ú Dobia fiava.

Illyen nagy betegségen ream szálla, Hűsem az Darius ezt u-
gyan tudta, Mikor nagy kevelyen levelet ira, Nagy kevely fiava-
val engem bűssonta.

Seregeben vala egy Philep Doctör, Ki arra felele akkor az jambor, Hogy meg vigasnejek harmad nap Sandor, Ha mit neki adna meg inna Sandor.

Csinála egy italt hamar Sandornak, Az italt kezeben ada Uranak, De az Parmenio ira Sandornak, Kit az Parmenio küldé Sandornak.

Az Vén Parmenio ezt irta vala, Hogy Phűlöp Doctorra magat ne bizza, Mert Csásárhoz penzert ú haylot volna Es az hugat neki igerte volna.

Sandor el nem vesi Doctörul semet, Mikor olva fia mas Do-
ctör levelet, Nem lata változni Doctör semelyet, Kiról esmer-
hetne neki bűncit.

Többet Alexander ennél nem vara, Az meg csinált italt ottan meg iva, Erős ital után esie el hagyá, De az harmad napra el felgyógíta.

Remen-

Rementelen vala Sandor csete, De hogy illyen hamar lön egessege, ő jo Vitezinek lön nagy öröme, Euphrateshez juta Darius nepe.

Az Darius vizen hidat csinála, Az ő nagy erejet hidra indíta, őt Nap vizen nepet ő által hoza, Taborat látorit ott föl vonyata.

Parmenio erről Sandornak izene, Sandor ő nepevel onnat erede, Az Europolist őt Sandor meg véve, Sandornak akkoron ny hire jöve.

Az Sandor foglalt tartományokat, Hogy meg vertek volna az Myndufokat, Az Alicarnastust Camyndufokat, Es meg hattottanak fep Varafokat.

Rendele az Sandor hogy nagy mezőre, Nepevel ne menne nagy feles helyre, Iesus Varos mellől ő hatra tere, Taborat jartata egy foros helyre.

Az Darius nepe el közelite, Sandor nepe közzül beteget ere, Sandor el futamot Csaszar azt véle, Hogy az Iesus Varost pusztan talála.

Taboraban terhet Sandor hagyata, Dariusra arczul nepet indíta, Dariusnak kőz nehogy ezt megh monda, Nem hive favokat hogy igaz volna.

Pinnarus nevű viz ő kőstők vala, Darius ő nepet mind által hoza, Sandornak erejet mikor meg látta, Szantalan fok nepet rendben allata.

Valanak job felől futot Görögök, Darius nepe kőst erős seregek, ő veleek valanak az nyilas nepek, Es kőstők valanak az ho penzefek.

Gyalog nep bal felől fantalan vala, Az Csaszart mind kőzből ők vőttek vala, Az valogatot nep előtte vala, Negyven ezer Ember utanna vala.

Nagy fok hegyek allyat be fogtak vala, Mert az Tenger félét allattak vala, Annja felesége, fia ott vala, Leany es fok afifony kőzöttők vala.

Alexander nepet ighen allata, Az erős gyalogot kőzből allata, Nicavor Sereget job felől hagyta, Ki mellet az erős Perdicas vala.

Tőb gyalog nepevel Amyntas vala, Es az Ptolomaus Melanger vala, Mind egy egy seregek ezeknek vala, Mindenik jo vitez es Hadnagy vala.

Fenyos fegyverében az Sandor vala, ő serege előtt jo Lóván vala, Parmenio Hadnagy bal felől vala, Craterus ő hozza ott halgat vala.

Ezck

Ezek előtt vala mind az nyilas nep, Es Theffaliabol vele hozott nep, Es a Traciabol mind az Husar nep, Az Creta szigetből az ho penzes Nep.

Lam Sandor ferege harmintz rend vala, Ellensegnek felet nem lattyak vala, Mind ket felől nepet bištattyak vala, Sandor Vitezzinek ilyen szolt vala.

Iol tudgyatok Vitezek hogy el credtunk, Menyi Országokat egyút meg vottunk, Szamitalan fok nepet mind hatra vertunk, Erős Varasokat mind eltörtünk.

Csak ez mai nap-is ezekkel vittunk, Szamitalant ő benne fegyverre hantunk, Az kiket akartunk meg valasztottunk, Az kiket akartunk benne le vagtunk.

Iobba nem lóttének az utan ezek, Hogy fegyverünk miat fokban úk vesíték, Nem csak ezek lesének ti nyercseftek, Baptria, India lesének tietek.

Meg tekenhetitek ti magatokat, Csak az kemeny vassal ruhazottokat, De ha megnezitők ő Taborokat, Arannyal latyatok kazdagfagokat.

Azok nem vitezek de affony nepek, De ti mind fejenkent Vitezek vadtok, Vegyetek el tőlők nagy fok kentfeket, Azzal mutassatok vitezsefeket.

Rendenkent ottan mind vigak levenek, Darius nepevel össze erenek, Nagy mendörgő keppen meg útközenek, Kialtas nagy vala mindent ölenek.

Tavoly földön Császar meglaczik vala, Mert magas fickerben ú köstők vala, Császarhoz az Sandor csak közel vala, Azt az Császar őtse meg latta vala.

Ennek Oxiartes ú neve vala, Sandor ellen nepet hamar allata, Nemes vitezeket mind le vagata, Mert az Sandor környül erős nep vala.

Sőt az Alexander ot sebben esek, Darius lovai sebesűlenek Aranyas fickerből el ki főköllek, Egy jo fú lovára ottan fel esek.

Vete ki fejeből ő Coronajat, Darius nem neze únőn Taborat, Annyat Feleseget leanyat fiat, Fohnia bocsata jo lova fajat.

Perfiaiak ott meg veretenek, Ki ide f-ki tova futni kezdenek, Hol egyút hol mafut fokban vesének, Sandornak vitezi kentset nyerenek.

Esék akkor foglya Darius Annya, Affony Felesege kicsinded fia, Es ket fiej Leanya nagy kazdagfaga, Fú fú nagy Uraknak mind hazas tarfa.

Rementelensegben ezek valanak, Mert nem tudgyak vala

Mire

5
mire jutnanak, Csásár meg holt volna mind azt allittyak,
Késervesjaj loval útet firattjak.

Batorlagok nagylón Alexanderben, Sokan el hullanak Csa-
sár nepeben, Szaz ezért mondanak az gyalog nepben, Es tiz
ezért mondnak lovag nepeben.

Vesfe az Sandornak harmincz gyalogja, Es mas fel sz vesfe
Sandor lovagja, Ot meg febelüle öt sz lovagja, Illyen keves
karral lón diadalma.

Sandor az Dariust mind estig úze, Sohol Alexander megh
nem erhete, Nap ala meneti el közelite, Ismet nepe közzé San-
dor meg tere.

Fegyveret az Sandor rolla le hanya, Hadnagit Vitezit mind
be hivata, Oly nagy vigasaggal azokat tarta, Az jo Vitezeket
ajandekoza.

Intanak mas napra egyben gyúlenek, Io vitezek tesztet-
tetenek, Sandor Ephistion elkesúlenek, Dariusnak Annjat
latni menenek.

Termete job vala Ephistionnak, Nagyob magassaga hogy
nem Sandornak, Csásár fatoraban mikor jutanak, Csásár An-
nya vitezt vele Sandornak.

Vitezt Sandor helyet Aissont iszte, De ezt az Komornik
neki meg inte, Sandor nem az volna neki meg inte, Aissont
Sandor előtt esek terdere.

Igen kezde kerni hogy meg bocsassa, Mert Sandort meg
többé soha nem latta, Ó tudatlanfaga csalatkoztatta, De San-
dor az Aissont így batorita.

Csuda nem en nekem ha nem ismertel, Hogy Sandornak
vetted ha nem ismertel, Ez az Alexander az kit nem vetted, Io
Anyam te ne fely mert nem vétkeztel.

Tökelleltesegget Aissont csudala, Mert szep loval útet Annja-
nak monda, Befedével azért meg batorita, Aissont az Sandor-
nak nagy halat ada.

Oly kegyelmessége vala Sandornak, Mind ennyi ideig illy
nagy Kiralnak, Mely előtte nem volt az Kiralyoknak, Tökelle-
ltesége nagy az Sandornak.

Rola bizonyny mondgyak egyfiernel többé, Csásár Feleséget
nem latta sembe, Mint hugat tartotta nagy tiztelseghbe, Vén
Aissont mint Annjat az ő eltebe.

Panaí sok nem esek ennyi ideig, Alexander ellen sok es-
tendeig, Alhatatos ő lón ezenben vegig, Azért jo Vitezi felek
mind holtig.

El bocsáta Sandor egy fű Hadnagyat, Az vén Parmeniot
jeles tanácsat, Ki hamar meg vőve Damasculus Varosat, Császá-
nak ott lele nagy kazdaglagat.

Regi Királyoknak Samtalan kentse, Fű fű nagy Uraknak ő
haza nepe, Es az Oxiartes Darius öcse, Az Parmenionak lő-
nek kezebe.

Sokan az Darius el nem ment vala, Kevesen de vele fialar-
tak vala, Ket ezer Göröggre találkozt vala, kik ő Taboraban
fogaltak vala.

Az Darius siet az Görögökkel, Euphrates viz melle ho pen-
zefekkel, Sandor es indula jo vitezivel, Sirit meg h vőve vi-
tezsegevel.

Sandor mikor juta Nemes Varosban, Maratommak hijak az
Sirisban, Nepet meg szállita ú Taboraban, Dariusul level juta
azonban.

Igen meg haraguek Császár levelen, Tisztefeket neki mert
Császár nem tün, Darius ú magat Császárnak ira, De meg csak
Királynak Sandort sem ira.

Tüle az Darius kevannya vala, De könyörgeskepen nem
keri vala, Hogy Macedonia menyit adna, ő haza nepe-
ert ő annyit adna.

Es ha Aliaert vini akarna, Semmit ő dolgaban hatra ne
hadna, De ha Sandort érne Macedoniaba, Dariusnak lenne
batorlagaba.

Rövideden Sandor neki így ira, Dariusnak Király Sandor
ezt ira, Tudgya Aliaert nagyok Orsága, Köstünk kinek le-
sen igazab hada.

Voltanak előtte sok Fejedelmek, Ki miatt rontattak az
Görög nepek, Mindenkor csak reánk törekettének, Akara-
tunk ellen fel keféltenek.

Minap en Atyamnak minden jól tudgya, Arultatáskeppen
hogy lún halála, Az ti fizetettek volt annak oka, Es igiretetek
volt indulása.

Pénzel ez nemely nap embert fogadtal, Hogy en Atyam u-
tan engem bocsátal, Es te külömb külömb sok neppel valal,
Kit az te semmeddel be nem foghatal.

Rayta azert mostan allom boffumat, Mert igen jól latom
hamis fogodat, Jupiter listen is segit igazat, Azert verem ar-
ezul nagy hatalmadat.

Orságodnak immár job reszet birom, Io akaratodat noha
nem latom, De ha könyörgesed czekeiről hallom, Pénz nélkül
te haza f nevet meg adom.

Söt

6
Sőt mikor nekem írni felelkezzel, Nem csak Kiralynak
íry ugy eselekedgyel, De Kiralyodnak íry meg emlekezzel, Ha
akarod lehés hozzam békevel.

Taborat az Sandor innet indita, Az Phœneciában el be fal-
lita, Az Betlen Varolat meg hodoltata, Sidon nevű Varost
meg Ballattata.

Egy Kiraly az Arcto azt birja vala, Veghre az Sandornak
meg hodolt vala, Es ő Kiralysagat el vőtte vala, Egy segeny
kerteseinek adatta vala.

Reghi jeles Varos az Tyrus vala, Tenger figeteben rakatot
vala, Kemeny kű falokkal oly erős vala, Gyalog erő hozza nem
mehet vala.

Nagy arany Koronat csinaltatanak, Az Tyrus Varosban kik
lakozanak, Sandorhoz követet ők valastanak, Koronával g-
lelt fokat hozansk.

Io neven az Sandor ajandekokat, Vőve elefeket Koronajo-
kat, Monda hogy meglatna ő Varosokat, Mert ott kel tennie
aldozatokat.

Tetzek követeknek ez őo neheznek, Nem hihetnek vala
Alexandernek, Aldozatot vélcik csak az egy finnek, Aldozat
fin alatt foglya esnenek.

Az követek neki feleltek vala, Aldozat tetelet ne menne
oda, Mert olyan Varosban az melkob volna, Az hol Herculef-
nek Oltara volna.

De az Sandor ezen igen haraguck, Felele hogyha be nem e-
restenek, Bizony rövid napon azt meg ismernek, Vitezi erővel
Varast meg venne.

Jővenek el túle ottan követek, Kefűlenek egybe Tyrusbe-
lick, Az Alexanderrel mind az vitezek, Indulanak ottan erős
feregeke.

Sok Mester Acsoakat ő kereftete, Az Tengernek vizet igen
töltete, Varasig fertelen tölteft tetete, Vas kossal az Varost
Sandor törtete.

Sok vitez fogjai ott meg halanak, Het holnapig alatta mind
faradanak, Vegre viadalban be rohananak, Szaz ezren belől
le vagatanak.

Ott ket ezer emberek fogatanak, Kiket Tenger felen föl
akastanak, Tizen öt ezren el saladanak, Kik Tyrus Varosban
meg nem halanak.

Nagy kemeny kő falit mind el vonata, Az ő jo vitezit ajan-
dekoza, Balvany listeknek vigan aldoza, Erős Tyrus alatt
Sandor igy jara.

Capita Versuum, Secundæ Partis.

*Magnus ut insignem subvertit aquoris urbem,
Militiam cogit, Darius cuncta certare paratus,
Tendit ad Arbellam, victus abit inde Monarcha.*

INDen Kiralyoknal Sandor ferentfesz, Es Fejedelmeknel lön győzödelmesb, Senki ő nalanal nem lön kegyelmesb, Mig az Dariusfnal ő nem lön erősb.

Az Tyrus Varosat hogy elrontata, Több neppel fereget megfokálta, Egyiptomra vala Sandornak gondgya, Dariusftullevéljuta azonban.

Győzödelmet nyilvan Dariuslata, Leveleben Sandort Kiralynak ira, Nagyob Leanyaval Sandort onfola, Lydia Országát Sandort kinala.

Nem tudode Sandor ferentse mint szel, Bizony ha akarja szarnyara föl kel, Mint az szarnyas madar ugyan el repül, Az mit adott túled mindent vehet el.

Vegre az mezőre el ki kel júnód, Nem mind Iesus mellet kel meg útközöd, Akkor en nepemet ha megtekinted, Megte magadnak is kel főköllened.

Sok feles vizeken kel általjúnód, Az Euphretes vizen kel által kelned, Az Tygris vizere ferentfeltedned, Harafes Hidaspes vizen kel kelned.

Vagy minek alitod te az Mediat, Vagy minek alitod nagy Hirkaniat, Az ezer Varasú feles Baptriat, Az Aratosiat, es az Indiat.

Te neked addiglan meg kel agganod, Mig csak be kellene ezeket jarnod, Az Tana is vizez hate meg latod, Csak hogy meg latod is akkor megbanod.

Igyfelele Sandor ő irasara, Azt igeri az mi volna ő nala, Mert az mit ő iger mind Sandor birja, Azt az Dariusftul ingyen sem varja.

Ne fenyeget soval Csaszar engemet, Vizzel ne iyesed az en erőmet, Tengeren általjolt tudod nepemet, Vizek meg nem fogjak vitezlegemet.

Semminek alitom en az Lydiat, Ki engemet halgat mint ő Kiralyat, Persianak kevanom ú fű Varosat, Mediat, Baptriat, es az Indiat.

7
Tövélt futva te be az Perfiaban, Valahova futhatz te Orfiagodban, Utannad ballagok az te utadban, Ily levelet küldé az Perfiaban.

Gyakor helyen akkor hadakozanak, Az Sandor Hadnagyi az kik valanak, Ieles Varafokat ők meg haytanak, Kik Alexandernek meg hodolának.

Nam az Antigonus az Likariat, Az Cules megh vőve Pamphlagoniat, Es az Amphoferus az Milcsiat, Tenedon figetnek az ő hatarat.

Ezt Darius Csásár mikor meg erte, Hogy Sandor ő vele frigyet nem tenne, Babilloniaban hamar sieté, Minden fele Csásár hamar el küldé.

Minden nagy erejét elől tamafta, Bissúsnak Darius ott parancsola, Baptria erejét vele el hozá, Ki ő nepek közöt job szerősb vala.

Sandor az Dariuszt nem tudgya vala, Orfiagaban akkor ő holott vala, Hollehet solgait ő kinoztata, De kénok által is meg nem tudhata.

Vala Perfiaban ilyen sokasok, Kik Csásárnak akkor tanácsot tudtak, Szörnyű halalokat őket szenvedtek, Ki miatt ki nem nyílt túllők az tirok.

Bűnnek nagyok köztők azt tartyak vala, Ha valaki nyelvet meg nem tarthattya, Az Alexander ezt nem tudgya vala, Ellenfele neki mely helyen vala.

Vitezt az Sandor hamar indita, Az Egyiptom fele el igazita, Erős Gaza Varost környűl állata, Egyiptomnak vala vasas kapuja.

Ez Varos fok neppel nagy erős vala, Darius Hadnagya mert benne vala, Sok napig az Sandor ott fekűt vala, Nagy Tornyokkal környűl allatta vala.

Rolla Sandor igen buskodik vala, Az egy Varos alatt hogy mulat vala, Ostromhoz ő nepet allatta vala, Egy jóvendő mondo azt mondgya vala.

Tudgyad Sandor hogy ha ma kezded vini, Te erősen kezdes meg sebesűlni, Sandor halla akara hallasítani, De Varosbol kezdé fok nep ki jüni.

Juta Varos nepe Sandor fán czara, Kezdek Sandor nepet vagni Taborra, Mind egei Tabora ezen indula, Azonban Sandor is közikben juta.

Történek azonban juta egy Pribeke, Alexander előtt terdrel ecfek, Kegyelem Sandortul neki adatek, Sandor hata meg állá az Pribeke,

Az Pribek ki ranta ottan fegyveret, kevesse meg ferte Sandornak fejet, Sandor egy csapással el vágta kezét, Vegre el vettete az Pribek fejet.

Gondola hogy ez volt az kit meg monda, Az jövőendő mondo mikor meg tiltta, Az nap ellenféggel Sandor ne vana, Azert inkább kezdé Sandor vana.

Egy nyil azonközben vallaban esék, Ki miat az Sandor el keferedek, Phülop Doctör hamar oda érkezék, Sandorból nyil túle el ki vétetek.

Nam fokaig Sandor ott forgolodek, Es fok vör Sandorból el ki faramazék, Ó zafloja alatt földre le esék, Vegre fatoraban be vitettetek.

Ott az Varas nepe mikor meg látta, Alita Sandornak hogy lőtt halála, Azon nagy örökök nekik vala, Es ők az Varosban be mentek vala.

Rövid idő mulvan meg könnyebbüle, Sandor fep zaflojatól emeltete, Az Varost az Sandor környül vétete, Az jó vitezeket ostromnak vive.

Iol meg Alexander nem gyógyult vala, Azert vitezi közt igen vi vala, egy kövel az sárát útótték vala, Kopijával magat legiti vala.

Sokan de Varasban meg öletenek, Csak tiz ezért mondnak hogy el véstének, Az kik az Varasban akkor valanak, Sandor népe közzül kevesen velenek.

Varas nepe ottan onnet indula, Az Nilus vizehez heted nap juta, Polissium Varas neki meg hayla, Es nagy Memphis Varas neki holdola.

Regitörvényeben Égiptomot hagyta, Hogy birodalmában varasit hayta, Az Amon Templomat latni kevana, Ki az Égiptomban nagy hires vala.

Batorfaggal juta nagy pusztán által, Harmad napig üres étel italtul, Es nagy pusztá homok környülök vala, Sem vizet sem fakat nem latnak vala.

El juta negyed nap nagy faratfaggal, Amon Templomához nagy homjufaggal, Templomban be mene az nagy Urakkal, Ott jövőendő kere ő tanatfaval.

Mihelt Sandort látta az Amon Papja, Mondá hogy az Sandor Iupiter fia, Es hogy ez vilagot Sandor el bírja, Senki hadal Sandort meg nem bírhattya.

Meg is kerde Sandor az Amon Papjat, Ha meg torolhattya Attya halalat, Pap halhatatlannak tevé ő Attyat, De Phülop Kiralynak allya botfüjat.

Ily jövőendő mondás nem lőn javára, Hogy Iupiter fia névet
veve magára, Mert fok Vitezeinek lőn halálára, Es hire nevenek
alazására.

Latak az Görögök nagy kevelfeget, Hogy mar meg utalta
ú emberfeget, Es vilagon kivan ú lstenfeget, Embernek fölörte
nagy tisztelfeget.

Innet ismet Sandor hamar meg tere, Nilus Vize mellet egy
helyet neze, Egy Varast az Sandor ot epittete, Alexandrianak
azt nevezetete.

Csak hamar az Varas rakatot vala, Taboraval Sandor el
indult vala, Euphrates Vize fele ú megyen vala, Babilloniaban
Darius vala.

Igen nagy fok nepet Csasar gúytete, Baptriat Sokdiat ú fel ve-
tete, Scitayakat mind fel vetete, Az Indiabol is nepet kerete.

Az Darius nepe fok nemzet vala, V kassas fekere ot fereg
vala, Babilloniabol ki indult vala, Tygris Eufrates kőst ú me-
gyen vala.

Mihelt az Darius Tygrist el kele, Az Eufrates mellet Sandort
meg erte, Hat ezer emberet onnat crezte, Hogy Sandor az
Vizen el ne kelhetne.

Csasar Lovagokat ismeg erezte, Sandor előt mindent el
egettete, Licus Vizen ot nap mind hidon kele, Arbella Varas-
hoz Darius ere.

Onnet egy mezőre Darius álla, Hol hegyek valanak mind
el vonyata, Minden fele Csasar hogy el lathatna, Sandornak
erejet környül foghatna.

Gyakor helyen faluk mind egnek vala, Az Sandor az tűzet
hogy lattyia vala, Darius ott letet megtudta vala, Tygris Vize
melle Sandor el juta.

Igen feles sebes az Tygris vize, De mint Euphratesnek nints
sebessege, Az Tygrisnek vala egy gyalog revre, Az revre el juta
az Sandor nepe.

Tul mas felől keűl Darius nepe, Az Vizen el kele Sandor
ereje, De marhajok vesic fok ot az vízbe, Hogy kit el vit vala víz
sebessege.

Dariusnak juta elől jaroja, Hogy kivel csak vala ezer lovag-
ja, Pannoniajakat Sandor valasta, Darius nepere hamar bo-
csata.

Az Darius nepe ott meg futamek, Elől jaro Hadnagy lorol
le esek, Hadnagy ugyan ottan meg öltettek, Két nap Alexan-
der ott meg nyugovék.

Reggel onnat Sandor hamar indula, Iob felől az Tygris vize foly vala, Bal felől az nagy hegy mellete vala, Sandor elől jarot bocsatott vala.

Iuta hamar hire ott az Sandornak, Hogy nem mesíse volna nepe Dariusnak, Ezör lovag nepe az Dariusnak, Hogy egetne utat már az Sandornak.

Vitezit az Sandor hamar bocsata, Darius lovigit elle vagata, Az tűzet mindenút Sandor oltata, Sok helyen nagy földön elest talala.

Sandor ott falita Udvara nepet, Hol bevón talala nepenek elest, Negyed nap indita az ú ereiet, Mint ha viadalra vinne fereget.

Csak keveset uton mentenek vala, Azonban egy hire Sandornak juta, Csásár felesége hogy megholt volna, Sandor e hír halvan ottan meg álla.

Vala az Sandornak azon banattja, Sőt az tiztes affiont igen sirattya, Az Darius annya igen csudallya, Hogy affiony halalat oly igen fannya.

Nemesjo Vitezit Sandor be gydyte, Tiztességgel affionyt el temettete, Banattyaban Sandor egy nap nem evet, Affiony Komornikja az nap el jókók.

Csak hamar Comornik Csásárhoz ere, Meg monda hogy megholt ú felesége, Es hogy Sandortól volt nagy tiztessége, Es Kiralyi modra volt temetése.

Többbe Sandor Affiont nem latta vala, Hanem mikor foglya ú eset vala, Darius ezt igen csudallya vala, Es ú nagy sirással ezt mondgya vala.

Adgyatok meg Istenek nagy hatalmomat, Bekevel birhasfam en Orsiagomat, De ha nem hallyatok Imatlagomat, Sandornak adgyatok birodalmamat.

Meg is egy követet Csásár valasztá, Kit Alexanderhez akkor bocsata, Az Alexanderhez az követ juta, Az Alexandernek követ így fiola.

Csuda Sandor neked ez most ne legyen, Hogy Darius fríget túled most kerjen, Te hatalmassagod tudgya mi legyen, Igazsagod annal hogy nagyob legyen.

Eddiglen ő Annyat mint te Anyadat, Gyermekeit tartottad mint Fiaidat, Es ő feleséget mint te hugodat, Ugy tisztelted őket mint rokonidat.

Rolad mind azt vallyak kit en is vallok, Affionyon bankodol kit en jól latok, Darius hazafat kit en jól tudok, Te ellenfeledet siratod lattuk.

Te

Te eddiglen rendben allottal volna. Hogy az Dariussal meg
vijttal volna, Ha Affiony halála nem történt volna, Temetfe-
re ha gondod nem lőtt volna.

Azert ez nem csuda ha Darius ker, Leanyat el vegyed teged
azon ker, Euphrates vizeig vedd el az mit bir, Zalagban kis
fiat vedd el azon kér.

Rea tekints azért ad meg ő Annyat, Ó Annyával össze kisseb
leanyat, Azert adgya neked nagy sok Aranyat, Teged bizony
ugy tart mint edes fiat.

El ne hidgyed magad jó szerentsedben, Mert nehezbe tartá-
ni az mi kezédben, Hogy nem mint meg nyerni ki más kezében,
Embernek egy pelda ez életiben.

Penig erre juttal az Dariussal, Hogy frigyét töléd kér mind
Országával, Ily jó szerentset vegy jó akarattal, Eleted ugy lefien
nagy batorisággal.

Alexander halla követet ki küldé, Az ő fő tanacsat erről
meg kerde, Nagy sokaig minden erről vesztegle, Végre Parme-
nio erre felele.

Rola bizvaszt Uram azt mondtam volna, Damascus Varof-
nal hogy neped vala, Nagy kintfirt foglyokat meg adtad vol-
na, Kivel minden neped kizdagult volna.

Annyaert nagy kentset mostan el venni, Euphrates vizeig
Országát el vedd, Baptriát, Indiát, te ne keresnéd, Az Macedo-
niát meg tekintened.

Tetzek az Sandornak ez fő neheznek, Ily fővel felele az
vén embernek, Ha Parmenio volnék, en is az penznek, Órül-
nek inkább hogy nem mint jó nevnek.

Vagyok Alexander nem bant szegénység, Sem kalmar nem
vagyok kivel főszegénység, De tudgyatok vagyok Kiralyi főlség,
Azert bennem nintsen tökéletlenleg.

Sőt ha az foglyokat megh kel adnia, Ingyen azt meg adom
nem kel aranya, Darius követet elő hivata, Sandor ily vala-
sál viűsa bocsata.

Te meny el mond megh ezt az Dariusnak, Az mi jóval vol-
tam az Affionyoknak, Ne tulaydonitja azt batorfaganak, De
természetemnek ő jaraának.

En nem szoktam viyni Affiony nepekkel, Sem ollyakkal az
kik foglyok magokkal, Az kit en gyűlölök erős fegyverrel, -Az-
zal igyekezem nagy vitezseggel.

Nem birja Darius mit igir nekem, Mert regen már azok hal-
gatnak engem, Hogy Országot adna nem azért jöttem, De hogy
neki adnek en vitezkedem.

De ha ő akarna en tarsom lenni, Es ő magat merne en re-
am bizni, Ha hozzám akarna Csásár halgatni, Ne talam mit ke-
van keő volnek adni.

Iol tudgya az Eghen ket Nap nem lehet, Azonkepen földön
ket Ur nem lehet, Ha akar engedni az ma meg lehet, De hol-
nap meg lattyá Sándor mit tehet.

Túle el bocsata Csásár követet, Mas nap el indita Sándor
sereget, Darius ez utan indita nepet, Viadalhoz űerze minden
erejet.

Az Darius nepe fok Országokbol, Gyalog es mind lovag az
Baptiabol, Veres Tenger mellől az Sokdiabol, Babilloniabol,
Armeniabol.

De az Mediabol es Syriabol, Cappadociabol, es Indiabol,
Es az Partiabol es Scythiabol, Ket száz negyven őt ezer Tarto-
manyokbol.

Alexander lata Darius nepet, Kiknek fiemeivel nem lata
fiélet, Oly igen forgattyá vitezi élet, Oly ha ugyan bannya nagy
meresseget.

Rola Alexander fokat gondola, Népe keves voltat jól tud-
gya vala, Parmenio fiava életben juta, De hogy arra terne már
keő volna.

Bufultaban mene be Satoraban, Az Nap vala immar el nyu-
govasban, Be takarodanak mind az Satorban, Sok tűz miatt
vadnak vilagossagban.

Eyel Alexander nem alutt vala, De mikent útköznek gon-
dollya vala, Haynalkor az alom ra jutot vala, Mondhatatlan
igen alutik vala.

Lam az fenyés Nap is el fel jőt vala, Az Darius nepe rend-
ben áll vala, Alexander meg is alutik vala, Hadnagyk Sator-
nal ot varjak vala.

Lata Parmenio hogy fel nem kelne, Ottan az Satorban ha-
mar be mene, Szoval Alexandert költeni kezde, De nagy alom
mia Sándor nem erze.

Az ven Parmenio Sándorhoz nyula, Kezevel fel raza, neki
igy sola, Uram hol te erőd ki élet vala, Egyebet költeni te
foktal vala.

Már te ellenfeged vagy on előtled, Keőületlen vagy on mind
az te neped, Sándor ezt felele, te ezt ugy vellyed, Mindenről
vegestem hogy jól meg ertfed.

Vitezek immaron mind keőüllyenek, Viadalhoz az Trombi-
tak zengjenek, Hadnagyk seregek közze mennyenek, Iupiter
hirevel meg útközzenek.

Igen

Igen bőlesen Sandor seregét serze, Allatj ő nepet arczul négy fele, Hogyha az ellenfeg út hatul venne, Minden felé nepe vini keűlne.

Csak egy keves nepet taborban hagyja, Darius Annyat is azokkal hagyja, Minden marhajokat le rakattata, Bőles beűdel nepet ő batorita.

Tavoly az Darius immar nem vala, Bal felől nepe kőzt se regben vala, Jobb felől Mafius Hadnagya vala, Az Darius ellen Sandor all vala.

Vala nagy úvőltés ott mind ket felől, Egy mast vagjak vala nagy kegyetlenűl, Az Darius népe vala mind kőrnűl, Az Tabort meg vevek Sandor nepetűl.

Sok kaffas fekerék ki rohananak, Ki miat nagy fokban ott meg halanak, Barmok febek miatt meg busulanak, Szekerek kőrnűlők mind el romlanak.

Fegyvereben Sandor jo lovan vala, Mind ket Kiraly mellett erős nep vala, Ki ki Ura előtrigen viy vala, Az Halalt semminek alittyak vala.

Vitezivel Sandor be jutott vala, Csaffar fekeréhez csak kőzel vala, Az feker vezetőt meg őlte vala, Nagy kialtaft Sandor nepe őtt vala.

Gyakran kezde Csaffar nepe hullani, Kezdenek nagy fokban mind hatat adni, Az Darius látá fok népét futni, Szablyával akara magat meg őlni.

Io lova Sandornak el faratt vala, Mas lovára Sandor hamar őlt vala, Az Darius immar el faratt vala, Szamtalan fok nepe igen hull vala.

Temerdek fok népet ott le vaganak, Negyven ezer embert ott famlalanak, Darius nepeben kik meg halanak, De samtalan kazdag foglyok valanak.

Ieles fő Vitezi Alexandernek, Ott az viadalban sebesűlenek, De kik viadalban meg őletenek, Csak három szazan is nem leletenek.

Nagy temerdek kencset akkor nyerenek, Arbella Varasban hogy be jutanak, Darius kėncsenek ott őrűlenek, Orffagat foglalni elindulanak.

De az Dariussal kik faladanak, Media Orffagban be indulnak, Sokan Dariustul el hasonlanak, Az Alexandernek meg holdolanak.

Elindula Sandor ő Taboraval, Babilloniara jo folgsival, Darius Hadnagya futott hadaval, Az Varasban vala fok fő őrakkal.

Méne eleiben Hadnagy Sandornak, Meg hodola neki mint Királynak. Az Varas engede nagy hatalmanak, Ezen nagy ő-róme vala Sandornak.

Oll nagy tisztességgel Sandort fogadak, Mint ha a Dariust semeckel latnak, Darusnak kencset mind elő hozak, Az Sandor kezébe a kencset adak.

Nagy vala az Varos Babillonia, Mind teglabol vala az ő ra-kafa, Harmincz ket lab nyomni temerdek fala, De fiazi fingni vala az magassaga.

Az Varasnak vala nagy fiélessége, Harom fáz hatvan hat o-las mér földre, Az Varasnak belől lok elő földre, Az közepin ott foly Eufrates vize.

Reggi het csudának ez egyik vala, Az Eufrates vizen mely kő hid vala, Azt nagy mesterfeggel csináltak vala, Mellyet viz fenekről föl raktak vala.

Csudalatos fűp kert az Varban vala, Husz kú labon az kert rakatot vala, Kú labakon az kert felől all vala, Nagy fűp gyű-mölcsökkel kert ékes vala.

Harmincz negy napiglan népet ott tarta, Sandor ő erejet ott meg nyugota, Penzel Thraciabol népet hozata, Kivel az ő nepet meg fokasita.

Az Hadbol Darius hogy el falada, Szerte fírent vala fok budofala, Alexander előtt nagy budofásban, Vitezi valanak nagy kazdaglagban.

Capita Versuum, Tertix Partis.

*Intravit magno discrimine Persidis oram,
Et Darium reperit confossum vulnere magnus,
Dum Scythiam capis Macedo intrare nitosam.*

OL Meg ertse minden Sandornak dolgot, Semminek ne vellye ő berencsejet, Meg mondta Propheta hatalmassagat, Es meg jelentette ő birodalmat.

Nem kefek Sandor Babilloniaban, Hogy több nepe juta ő taboraban, Menerast ott hagyta az nagy Varasban, Mitrevist valasztta Armeniaban.

Tüle minden Vitez ajandekot von, Minden Lovag Gyalog nyugodalmat von, Uta leg először Saptrafabalon, Ki nagy fok cselel igen bévős lún.
Róvid

Rövid napon mene nemes Sufaban, Az Varas nagy hamar
lőn hatalmaban, Kencset fokat lele ott a Tárhazban, Csásár
Annyat hagyta ott az Varosban.

Alexander innét népet indita, Az Oxius nepre mikoron ju-
ta, Sandor erejere akkor tamada, Vegre Sandor nepe őket
meg bira.

Vala nagy haragja ott az népekre, Akara hogy őket mind
el vessesse, De Darius Annya neki könyörge, Azert mind az
nepnek meg kegyelmeze.

Iuta Perfiának ő hatarara, Es hataran valo nagy havasara,
Tizen öt ezer gyalog rá tamada, Kiket Alexander mind le va-
gata.

Taborat jartata vijadal helyen, Alá neznek vala Persia he-
gyen, Sandor örül vala jo szerencsejen, Vitezi csudalnak nagy
Vitezlegen.

Meg nyugottak vala, elindulanak, Szep Persipolisban el be-
jutanak, Az kazdag Varasban mindent dulanak, Urak az San-
dorral Varban szállanak.

Az Persipolisban egy tabort hagyta, Az vén Parmeniot Had-
nagyul hagyta, Az Craterust neki ott tarful hagyta, Ket sereggel
Sandor onnat indula.

Gyakor Varafokra juttanak vala, Sok fele nép neki meg
holdolt vala, Erős havafokat jartanak vala, Az Mardus nepek-
re juttanak vala.

Nem akarnak ezek neki engedni, Persiaknal valanak erőf-
bek vijni, Lyukba szoktak vala Mardusok lakni, Erdei vad huf-
sal csak szoktak elni.

Oly kegyetlenfegek Affony-nepeknek, Mint az Férfiaknak
vala közöttök, Valanak fejenkent engedetlenek, Mas neptül
külömböz ő természetek.

De csak mind terdiglen vagyon ruhajok, Az Férfiaknak
mind hosszú szakalok, Pátyolatban kötik nagy hosszú hajok, Pa-
rittyabol lőnek ha leűen hadok.

Indula az Sandor batorfagaban, Mardusokat meg vere ta-
boraban, Holdoltata őket nagy hatalmaban, Harmincz napig
jara az Perfiaban.

Sandor vissza tere Persipolisban, Hadnagyit be gyűjte lako-
dalomban, Sok kencset el oltá vigafagaban, Akkor el valto-
zek ő szokasaban.

Csudalatos vala ő erkölcseben, Meg rettenthetetlen vesse-
delmeben, Gyors az Sandor ő cselekedetiben, Foglyokhoz ő
vala kegyelmeffeben.

Rolajrak erős volt ő hitiben, Fertelmetes nem volt ő életében, Mig Sandor nem eset nagy reffegfegben, Ki miat kart valla hire neveben.

Ingyen esiben fines ő ellenfege, Naponkent Sandornak nagy reffegfege, Affion neppel egyút ifik serege, Kúffebbúlni kezdte ő emberfege.

Meg egete Sandor Persipol Varat, Egy reffeg Affionnak fogadafavát, Tűz miat elronta minden rakafat, Így veszte Sandornak egy jeles hazat.

Io Vitezek sanak Var el romlasat, Sandor is meg bana csak hamar dolgat, Onnet elindita az ő taborat, Akara meghlatni Sandor Mediat.

Nyugodnia, Sandor ezt elvegeze, Nem akarna, mig nem Csafart megelne, Minden Varafaban őt meg kerelne, Es ő Orfiagaban meg kergettetne.

Elben vala Csafar az Mediaban, Media Orfiagnak ő Varafaban, Harmincz ezer ember ő Taboraban, Sandor Csafart halla az Mediaban.

Piroshaynalkorban Csafar indula, Csak egy mer földnire onnat ki Balla, Sandorral meg vini ő keűl vala, Csafarnak Hadnagya az Biffus vala.

Egybe gyűyte Csafar minden Tanatsat, Ily soval jelente ő akarattyat, Tudgyatok Sandornak júni Taborat, Hogy velem meg vijjon ő akarattyat.

Rola en nem bolnek, Vitezsegtőket, Es ha en nem tudnam embersegtetek, Kettier kővettetek az en fejemet, Mikoron vesztetem nagy fok nepemet.

Sokan bizony túlem el haylottanak, Kik az ő tistőkben megmaradtanak, Varasimat birjak hogy el hadtanak, De hogy ti en velem megmaradtatok.

Inkab akartatok engem követni, Sandornak az Tistert hogy nem engedni, Ha en meg nem tudom nektek fizetni, Az Istenek keűek nektek megadni.

De ez vilagbol is ha ti ki multok, Minden nemzetsegtől nagy jot hallotok, Futni akarnek is ti ne hadgyatok, Azert en meg vivok nyilván tudgyatok.

Inkab azt akarom fejem eleűek, Hogy nem nekem mastul Orfiag adassék, En Csafari fejem segyenűlteűek, Eleimnek neve kúffebbűlteűek.

Sőt az szerencse is igen forgando, Sandor szerencseje változhatando, Minden jo szerencse nekünk varando, Kit híűek mi velünk meg maradando.

Or.

Országimat kerlek ti meg nezzetek, Regi Királyokrol emlékezzetek, Mert bizonynal lesien győződelmetek, Vagy nektek el esik Fejedelmetek.

Rettenenek ezen az ő Tanacsi, Sokat halgatanak ő fű Hadnagyi, Egy masra kezdenek azok csak nézni, Vegre egy Vén ember ily kezdé folni.

Az kik te utannad Barfonyban jartunk, Mi az viadalra mind kesiek vagyunk, Neked jo szerencset listentűl varunk, Ha az nem adatik erted meg halunk.

Mikor több tanacsi ez fűt meg hallak, Melleje allanak mind jova hagyak, ő folgalattyokat neki ajanlak, Halalokat nem fannyak mind azt mondgyak.

Ezt az Nabarfanus hallotta vala, Hogy ki egy tanacson Biffuffal vala, Dariust meg fognak vegeztek vala, Akkor az Csásfarnak ily foltak vala.

Tudom Uram Csásfar hogy nehez lesien, Most te Főlszegednek az en befedem, Mikent orvosfagot az beteg vesien, Ki neki előőr nagy nehez lesien.

De nem intlek arra hogy károd legyen, De hogy te Országod kezekben legyen, Helyetted idegen más Csásfar legyen, Ki néped előtt Fejedelem legyen.

Az gonos szerencse te raytad vagyon, Te Csásfarfagodon most igen vagyon, Hogy te ellenfeged innen ki szállyon, Annak szerencseje read fordullyon.

Rola azt mondanam Csásfarfagodat, Adnad az Biffusnak Birodalmadat, Hogy ő igazgatna ily nagy gondodat, Vegre ő meg adna birodalmadat.

Iollehet Darius kegyelmes vala, Az arulo savat nem túrté vala, Szablyajat ő hozza rantotta vala, Illyen fioval neki ott folott vala.

Véled alkotmasznak, hifsem, az údót, Hogy akaratodat ki jelentened, Hogy az te Uradat mar el vesitened, Hitvan rab Fejemnek veget érhetned.

Mihelt az Darius ez fűkat monda, Szablyajával ottan rea indula, De az Nabarfanus hamar falada, Biffuffal Taborbol hamar ki szálla.

Reggel az Biffuffal föl kesűlenek, Baptriaijakkal mind föl gyűlenek, Az Csásfar Satorat mind kőrnűl vevék, Arany lánccal Csásfart ott meg kötőzek.

Egy fekerben Csásfart el be űltetek, Szeker hitvan bōrrel befedeztetek, Csásfar benne volna meg ne ismernek, Varasrol Varasra hol űtet vinnek.

Per-

Perfak az Bifusshoz haylottak vala , Sok igiretekkel megh
csaltak vala , Az Baptria felé ő siet vala , Alexander ezt mind
jól tudgya vala.

Elő hiva Sandor az vitezeket , Nekik megh befelle Sandor
czeket , Vitezek nem sanak az ő fejeket , Csak űk verhetnek
meg ellenfekeket.

Rendben az vitezek ott nem allanak , Gyalogok sem nezek
hogy faradnanak , Ki ki egy mas utan föl rohananak , Bifusnak
seregi közel valanak.

Io szerentse neki adatot vala , Mert ha Bifus artzul rájok
tér vala , Vijadalban őket el vésiti vala , Mert kevesen vala es
farat vala.

Túlők immar Sandor nem mészé vala , Az Bifusnak ne-
pet jól lattyá vala , Bifus Dariusnak lovat vitt vala , Io lora föl
úlni kenferiti vala.

Csak hijaban Bifus ott inti vala , Mert az lora úlni nem akar
vala , Sandort segítsegül kialtya vala , Bifusú arulonak neve-
zi vala.

Ott meg haraguanak az Darinfa , Lövenek fok nyilat az ő
ürookra , Es ő sekereben valo barmokra , Szekeret teritek az
Parlagokra.

Noha Alexander kevesen vala , Az Bifus akkoron fok nep-
pel vala , Sandor nepe előtt el futot vala , Harom ezer nepe el
csót vala.

Futa Nabarfanés Hirkaniaban , Szalada az Bifus az Baptria-
ban , Több nepek esenek akkor foglagban , Hogy nem mint va-
lanak Sandor Taboraban.

Oly igen Dariust Sandor keresi , Es mind az foglyoktul igen
kerdezi , De senki Dariust meg nem lelheti , Mely fele lótt vol-
na neki meneti.

Sandor seregeben egy vitez vala , Nagy somjusag miat meg
faradt vala . Egy kis csorgo patak egy völgyben vala , Vitez viz-
nek fejet keresi vala.

Sok seb miatt Lovak el estek vala , Az Csasár sekeret kik
vonfak vala , Az sebes barmokhoz Vitez tért vala , Darius seke-
ret meg latta vala.

Viteznek Darinus ottan így sola , Az Alexandernek hogy meg
mondana , Noha immar neki lenne halála , De nagy jamborfa-
gat nekie tudna.

Meg ismertem regen kegyelmességet , Anyamhoz tarsom-
hoz nagy tisztességet , Mert nem úgy tartotta mint ellenfeget.
Kivel meg mutatta kegyelmességet.

Volt

Volt job akarattal hazam nepehez, Hogy nem mint rokonim az en fejemhez, Azert fohaszkodom az Iupiterhez, Es az Kiralyoknak o Istenéhez.

Vilag serte serint legyen hatalma, Minden Orsagokon nagy birodalma, De Sandor tekintsen jamboragara, Teitem temetése en koporsóban.

Lassa halalomert mit kellyen tenni, Mert ha bossut nem kezd ertem allani, Talam o rayta kezd ily dolog esni, Ily szerencsetlenseg fejen törtenni.

Nem solhata többet csak kezét nyujta, Csasár az viteznek csak kezét foga, Sandornak mondana azt jegyül hagyja, Vitez az Sandornak hamar meg monda.

Eljuta az Sandor halva talala, Az Darius Csasart igen firata, Mert o nagy meltatlan halalat lata, Mint ily fejedelmet onnat el hoza.

Regli sokas serint nagy tisztességgel, Csasart el temete u vitezivel, Sandor el indula o seregevel, Parthiaban juta az o nepevel.

Egyut az foglyokat meg kerdeztete, Az fo fo nepeket el eresztete, Az Darius otlet hozzaja vove, Komornikok kozze Sandor be vive.

Mikor juta Sandor az Parthiaban, Az is meg hodola birodalmaban, Onnat el be mene Hircaniaban, Hogy ki megh hodola nagy hatalmaban.

Akkor jove hozza Talestria Asszony, Szep Asszonyok kozott Kiralyne Asszony, Sandorral mulata egy nehany napon, Ismet vissza tere egy udő koron.

Gonosz erköltsuve Sandor változek, mertekletességről el feletkőzek, Persak ruhajaban Sandor oltózek, Nagy jamboragaban meg kissebbedek.

Nagy kevelység miatt jo Vitezeket, O nyomorgat vala fo fo nepeket, Sandor hatra vete jo erkölcsöket, O kivan isteni tisztességeket.

Vala Koronaja mint Dariusnak, Szama már nem vala fok agyafinak, Sok gonoszsaga nehez folgainak, Sandort nevezek Darius rabjának.

Sandorra nagy fok so nepetül vala, Kit az Alexander mind jól ért vala, Iolleshet nagy kentset nekik oit vala, De azért az fok so reaja vala.

Taborat fok fele nepre indita, u hatalma ala azokat hayta, Caucasus hegy mentet Sandor megh bira, Nepeknek ez nevek kik lakjak vala.

Valanak Tracufok, Emergetufok, Aratefiufok, Hidaspiáfok,
Epimeneufok, az Parymafok, Túle rontatanak naǵ fok Varafok.

Mikor juta Sandor az Baptriaban, Kiraly vala Bifus azon
Országban, Sok nepe Biffufnak ő taboraban, Mert ő Sandor
ellen bizik hadaban.

Sandor az Biffushoz hogy közel juta, Sandor nepe előtt ne-
pe el futa, Az Biffufnak vala ket fú Hadnagya, Kik hamar egy
maiffal vegeſtck vala.

Csak hamar az Biffuft ott meg kötözek, Az Alexandernek
kötözve vivek, Darius Öcsenek Biffus adatek, Végre Dariufert
fól akasztatek.

Iutot vala Sandor az Tanaisra, Scythiabol fok nep jöve
Sandorra, De Tanais Vize kötöttek vala, Könnyen úk egy mas
hoz nem jutnak vala.

Taboraban jöve az Szytiabol, Hufi valasztot ember fő Vara-
fokból, Kik Csudalkozanak akkor Sandorrol, Szolanak Sandor
nak ilyen dolgokrol.

Ha termeted volna Sandor olyan nagy, Mint meg monda-
tatlan kevanſagod nagy, Mind ez ſieles Vilag noha igen nagy,
De nem volna neked Sandor ez is nagy.

Iob kezedd el erved az Nap keletöt, Bal kezedd el erved az
Nap nyugatot, De ha ezeket mind te meg nyerhetned, Fenyés
Napnak hiſem fenyet kerelned.

Aſiaba jöttel az Europabol, Europaba moſt jöss az Aſiabol,
Ha minden nemzetet birſ hatalmadbol, Iſtenſeget kívánſ
kevelſegedből.

Mégis nem tudod nagy allo fakat, Ók ideig veſnek magoſ-
ſagokat, Egy oraban veſtik allapattyokatt, Hamar lattuk neki
rothadafokat.

Csak gyümölcsöt ha ki nagy fanak nezi, Bolond magaffagat
ha nem tekenti, Meg laſd tetejere ha akarſ hagni, Agáſtul kit
fogtal, ne kezdgy el cſni.

Az Oroſlant neha madar megh eſi, Az erős vaſat-is roſda
meg eſi, Valaki ezeket elő nem veſi, Erőtlen kezd rayta boſ-
ſtat allani.

Penig moſt mi dolgoz vagyon mi velünk, Soha te földedre
Sandor nem mentünk, Ki vagy es honnat jöss benne mit ertünk,
Mert mi ez ideig bekevel eltünk.

Ime mi ſenkinék nem ſolgalhatunk, Maſon Uralkodni mi
ſem akarunk, Ajandekot Sandor neked mi hoſtunk, Buzat,
Nyilat neked es Pohart hoztunk.

Tiſteſ-

Ez orfaghoz penig kit meg vehetünk, Az Tanais vize foly csak közöttünk, Azert ha baratid kel neked lennünk, Avagy ellenfegid, ad meg ertenünk.

Nem fok soval Sandor erre felele, Meg latna mit kellyen ebből tennie, Io tanats adokat hatra nem vetne, De berentset Sandor meg kifirtene.

Igyen el bocsata az követőket, Csinaltatot vala fok fővenyeket, Szeresztetöt vala nagy fok tömlőket, Hajokra rakata az fővenyeket.

Vitezek hajokban mind be allanak, Elöl paifosok terden valanak, Tömlőkön gyalogok fokban lábbának, Az fok hajok mellett lovak ufának.

Oly nagy vitezfeggel cselekedenek, Egyser s-mind az part-ra ki földdősenek, Iolichet fok nyilat rajok lövenek, De Scythiaijak meg veretenek.

Sandor berencsevel ott naggyaljara, Scythiaijakat hogy ű meg bira, Mert Asia töle el fiakad vala, Gonoß berencseje ha leßen vala.

Azomban követek hozza jutanak, Sok Tartományokból valasztatanak, Az Alexanderhez azok hailanak, Földőkben bekevel meg maradának.

Meg tere a Sandor az Scithyabol, Ezer nyolcz fiaz lovat hozza az hadból, Sokdiat fel veve nagy hatalmabol, Szolgainak a-da jamborágabol.

Capita Versuum, Quartæ Partis.

Nec minus illustres Elephantis incipit Indos.

Lustrare ex varijs concurrens magna Duellis.

Et Porus est illis victus felicibus ansis.

NAGY lön hire neve akkor Sandornak, Hogy nepet meg verte Scythiaiaknak, Ebből felelmelün nagy fok Orfagnak, Kik Alexandernek meg hódolának.

Először ű mene a Sokdiara, Kit Sandor meg hayta birodalmara, De nagy gondgya vala egy nagy kőfalra, Kit meg az Orfagban meg nem vót vala.

Csak az egy kő falra nagy gondgya vala, Kőrül Olaf mer föld mas fel fia vala, Kinek kerületi igen nagy vala, Harmincz mer föld vala a magassaga.

Mel.

15
Mély barlang az hegynek oldalán vala, Harmincz ezer ember barlangban vala, Arimafes nekik Királyok vala, Eleffel az barlang mind teli vala.

Inte Alexander nagy kegyelmere, Eleb Arimafest engedel-mere, Kevélyen felele veszedelmere, Hogyha nehez volna, hát felrepülne.

Nem tűrhete Sandor nagy bosszúságot, Hamar elő hiva három fiazziffiát, Kiknek ő igere ajándékokat, Hogy meg lassák hamar az ő hazokat.

Vala nagy meredek az kő fál onnat, Iffiakat nem latak azok sohonnat, Fel menenek mind az kő fálra hagvan, Más nap tetejere jutanak annak.

Sandor leg először az jelt meg monda, Hogy kit az iffiaknak ő adott vala, Meg is egy követet azokhoz bocsata, Kik az nagy Barlangban gyűltenek vala.

Juta el az követ Arimafeshez, Inte jőne ala Alexanderhez, Kegyelemmel lenne az ő fejéhez, Hogy kit ő halhatott fok ellenfeleghez.

Lam az Arimafes fiavat hogy halla, Arra keves főval követnek folla, Arimafes fiavat követ hogy halla, Kezzel fölmutata es ilyen folla.

Latode röpülni tud Sandor nepe, Kivel immar rakva kő fál teteje, Meg tudod mi legyen Sandor ereje, Esily főval onnat követ el tere.

Vala nagy úvöltes Sandor nepe közt, Zöngnek aztrombitak fep serege közt, Arimafes kettőgbe csek nepe közt, Sandorhoz alajöve barati közt.

Sandor nagy haragjat meg nem birhata, Az főfő nepeket főlakastata, Kő fálon valokat meg hodoltata, Bekevel kő nepet el bocsattata.

Taborat indita fok tartományra, Eleb Daciara es az Xympara, Onnat eleb mene az Martyrara, Sifimitres Hertzeg nagy kő fálara.

Rettenetes vala Sandor hatalma, Nem bizek az Hertzegh az nagy kő fálba, Sandornak ú bizik jamborságaba, Hertzegh ada magat nagy hatalmaba.

El nem vöve Sandor ú birodalmat, Csak vele hozata ő ket fep fiat, Onnat elindita erőstaborat, Indiara veté nagy gondolattyat.

Sandor el indita az ő erejet, Mikoron elérte Babas erdejét, Az égnek benvede firtelen veset, Es keves elsőnek nag hidegfeget.

Ez keves efsőben fok nepe hala, Kik mind meg halának
ezert siamlala, Az nagy kő efsőtől így szabadula, Egy bú tarto-
mányra Sandor kijuta.

Lakik Oxiartes az tartományban, Ki vendegle Sandort
nagy vigaságban, Harmincz nemes leant hoza az hazban, Kik-
kel Sandor vala lakodalomban.

Ezek között vala az Rexonia, Ki Oxiartesnek vala leánya,
Minden leányoknál leány seb vala, Sandor félefégül veve hoz-
zaja.

Panaš hogy Sandorra ebből ne menne, Fő nepnek egy egy
lyant hagyta hogy venne, Vetket ezzel Sandor be fedezhetne,
Onnet rövid napon meg eleb méne.

Hadat Alexander meg öregbíte, Minden Tartománybol
nepet kerete, Husz ezer nepre taborat tölte, Mind az Indi-
ara őket kešítte.

Az India vagyon Nap kelet fele, Del felől csak vagyon ma-
gassab földé, Egyebütt földének egyenestége, Szepe folyo vi-
zekkel ekes mezeje.

Nemes hidegséggel az Indus vize, Kőztők nevezetesb az
Gangyes vize, Az kősiklakon foly Hydaspis vize, Hydaspison
főlül Acestes vize.

Tetšik ugyan mašnak ez világ nekik, Mikor egyebütt Nyár,
Tel vagyon nekik, Mikor egyebütt Tel, Nyar vagyon nekik, Az
űdő kőztők mind így változik.

Ieles nagy fok fele šepšeg ott vagyon, Győngy es minden
draga kő kőztők vagyon, Mondgyak az folyo viz arannyal fol-
lyon, Valamely viz kőztők csak lassan folyon.

Sőt nekik ruhajok csak terdig vagyon, Mind az férfiaknak
Patyolattyok vagyon, Fülőkben draga kő nagy foknak vagyon,
Karokban nagy loknak arany peretz vagyon.

Indiában nagy fok kazdag Kiralyok, Bú ruhajok vagyon
mind aranyafok, Nagy draga kővekkal azok kazdagok, Ha te-
štova jarnak körül šolgajok.

Nemes illatokkal megš temjenezik, Mikor teštova járazzal
tištelik, Fegyveres šolgai őtet követik, Kik az Kiraly fejét min-
denkor őrzik.

Csuda šepen vagyon Kiralyi hazok, Szepe hazokat tartyak A-
ranyas kő labak, Szőlyő vesšők futtyak kívül hazokat, Belől
ékešítik Arany madarak.

lőni menni szabad Kiraly hazaban, Kiraly valašt tešen az ő
hazaban, Avagy ő törvent mond ő Oršagaban, Vagy fejét fűšül-
li reggel hazaban.

Penz

Penz ő Királyoknak búvón Arany jár, Ha nem messze me-
gyen akkor lovan jár, Ha messze ő uta Elephanton jár, Ki mind
jár Arannyal be fedezve jár.

Iclesb fegyverek közt vagyon nagy nyilok, Irjak két őlle-
gyen az hofsfalagok, Hosszu nyiloknak nincs semmi hatalmok,
Királyok után jár nagy fok agyafok.

Tekelleteseleg nincs soha közöttök, Minden nagy reslegseg
vagyon közöttök, Bölcs ember csak keves vagyon közöttök,
Vagyon ki fuvat-is imad közöttök.

Irnak ennél többet az Indiarol, Kentsel draga kövel kaz-
daglagarol, Az kit ott termenek Elephantokrol, Es sok külömb
külömb vad allatokrol.

Nagy erejet Sandor elbe indita, India hatarara mikoron
juta, Itt egy nehany Kiraly neki hodola, Kiket kegyelmeffen
Sandor fogada.

De hogy eleb mene ő taboraval, Senki nem segelle ajande-
kaval, Dulata az Sandor ú Hadnagyaval, Indus vize melle me-
ne folgaival.

Ott az Nissa Varast Sandor megvőve, Dedala Tartomanyt
mind pusztan lele, Idacha Tartomant mind elégete, Malargas
nepeket Sandor eléré.

Sandor az fú Varost ott megállatá, Kiben Kiralyne Aß-
söny Flocephis vala, Es harmincz nyolcz ezer Aßsonnyal vala,
Varost köfiklakon rakatta vala.

Lata Sandor Varos nagy erőseget, Io lovan kerüle Varos
köfalat, Honnet megh vehetne Aßsöny Varosat, Egy nyillal
meg lövek Sandornak barát.

Vitez Alexander igen busula, Keserge seb miatt es igyen fo-
la, Mondgyak hogy en vagyok Iupiter fia, De testemnek latom
nagy ő faydalma.

Sandor kilentz napig Varost vitata, Az Kiralyne Aßsöny
magat gondola, Sok Nemes Aßsonnyal jöve ő hozza, Kicsiny
két fiat is vele el hozza.

Tún kegyelmet Sandor Aßsöny fejenek, Es mind vele valo
földre nepenek, Egy nehany napiglan csak ott levenek, Kiraly-
ne Aßsontul vendegletenek.

Regijo vitezit ket fele osztá, Az Paliperconnak egy reset a-
da, Azor Varafara azt el bocsata, Ki hamar az Varast meg hol-
doltata.

Az Sandor nepevel onnet indula, Mindenút sok nep elöt-
tök fut vala, Egy magas kúfalra elöttök falada, Kit az Alexan-
der környül allata.

Regi

Reghi emberektől Sandor meg erte, Hercules kő fálát meg nem vehetne, Minden tehetseget ő arra vetné, Hogy az nagy kő fálát ő meg vehetne.

Ez kő fálát Sandor tíz nap vitata, Noha fok jó vitez vesé a-latta, Kő fálón valokat meg holdoltata, Embolima nevű föld-re el juta.

Erix neve vala az föld Uranak, Husz ezer embere fegyveres annak, Meg alla két hegy között utat Sandornak, De hamar Sandornak utat adanak.

Tabora Erixnek hogy el futamek, Űnnön folgaitul feje vetetek, Sandor eleiben hamar vitetek, De semmi jó erte nekik adatek.

Vitezeivel Sandor onnat erede, Hideg Indus vizen nepevel keke, Kazdag Omphis Király Sandorhoz jöve, Ki fok ajandekkal Sandort szerete.

Az ajandek neki oly kedves vala, De hogy Omphis Király megh haylott vala, Megh annal is kedvesb Sandornak vala, Mert ezen öröme nekie vala.

Reggel negyed napon onnat indula, Abyffares Király követete juta, Ki követete által neki hodola, Porus Király immar nem messze vala.

Izene az Sandor Porus Királynak, Adóját be vinne mint ő Uranak, Eleiben menne mint Királynak, Erre így felele Porus Sandornak.

Iol ertem beíedet Alexandernek, En eleget tesiek izeneti-nek, Az en határomig eleiben megyek, De engem ne vellyen fegyvertelennek.

Sandornak egy Királyt hozanak fogva, Kinek az ő neve Gamastus vala, Az Sandor neperé tamadot vala, Sandor azt az Omphis kezében ada.

Csak közel az Porus Sandorhoz vala, Nyoltzvan öt Elephant Porussal vala, Hadhoz való békér három száz vala, Porus gyalog nepe harmintz ezer vala.

Oly nagy Elephanton Porus ül vala, Az taboran felyül meg tetzik vala, Arannyal czúfstel nagy ekes vala, Nagy fok nyilas nepe gyalog közt vala.

Nagy ember az Porus nepe közt vala, Magassággal mindent felyül mul vala, Akarattya hadhoz igen nagy vala, Az Hidaspes vize közöttök foly vala.

Csinaltatot vala nagy fok Atfokkal, Sandor nagy hajokat nagy hamarassággal, De vizen nem mehet ő batorassággal, Mert beles, mely az víz sebcs folyással. Vala

Vala negy Olaf mely föld felellege, Nagy kővekkel rakva mind az feneke, Kin ugyan megh torlik viz felellege, Mas felől az parton ű ellenfege.

Retteg vala nepe Alexandernek, Vélük el kőltőket lehetetlennek, Elephantit lattyak az ellenfegnek, Ugy mint egy Vár volna nekik tetzenek.

Regijo biolgai be usnak vala, Az egy fep figetre ki viz kőst vala, Porus hadabol sokan júnék vala, Minden Nap figetben harczolnak vala.

Ieles ket iffiak ott el be usanak, Nichmores Simachus nevek valanak, Kőnyű fegyverben többen is valanak, Az Porus hadabol rajok jutanak.

Sokat ellenfegben iffiak őlenek, Végre kevelysegben nagyban esenek, Többen is rajok ott el erkőzenek, Az figetben ott meg őlettetenek.

Mihelt Porus Kiraly ezt latta vala, Ottan neki nagyob lún batorfaga, Vélő semmi volna Sandornak hada, Az Alexanderrel ő nem gondola.

Az Viz közepin ott nagy figet vala, Az figet fok fakkal el föl nőt vala, Sziget elleneben nagy arok vala, Lovag árokból ki nem tétzik vala.

Gondola az Sandor hogy ott el kellyen, Hogy kit Porus Kiraly ingyen se vellyen, Hagya azért gyalognak hogy el kellyen, Mas felől lovagjat hagya hogy mennyen.

Nem nyugovek Porus onnet indula, Az nagy kialtafra nepevel tarta, Vélő hogy ott Sandor kelnia akarna, Sandor Porus előtt fatórt vonyata.

Egy Ur fiat Sandor hagya kepeben, Satorban hagya fep őltőzetiben, Udvarlo nep biolgal ő eleiben, Porus nem ifmeri tavoly leteben.

De mindent az Porus az Sandor felől, Nem ert ő senkitől az vizen belől, Es az kihez bizik segitseg felől, Fogyatkozás leűen dolga az felől.

Vala Alexander már Porus felől, Porus Kiraly ellen vinia keűl, Porus hogy hírt halla az Sandor felől, Hogy az Sandor vagyon az vizen belől.

El kőzelget vala Sandor Porushoz, Porus bizik vala egy Szomsiedgyahoz, Ki mar regen küldött vala Sandorhoz, Hozza holdolt vala mint Kirallyahoz.

Lata Porus Kiraly Sandor erejet, Ellene bocsata ő fok fekeret, Szekerekkel erős ű gyalog nepet, Hogy hatra verhetne Sandor sereget.

E

Lam

Lam minden fekerben hat ember vala, Kettei Paifos azoknak vala, Az kettei nyilas azoknak vala, Kettei vezető azoknak vala.

Iollehett előőr retteneteseffek, Az Sandor nepenek valanak ezek, De csak hamar úk ott megh veretenek, Sokan az nagy Vízben be főkdősenek.

Sőt az Porus Kiraly hogy ezt meg érte, Nagy Elephantokra baratit úttete, Gyalog Nyilasokat hatul vettete, Trombita szo helyet Dobot úttete.

Egy fa kepet elől úk víőnek vala, Hercules képenek azt hi-jak vala, Azt nagy dicsirettel tisztelik vala, Ki megh főunik vala meg őlik vala.

Tekinte az Sandor Porus nagy voltat, Az Elephantoknak es sokasagat, Harom fele ošta hamar ő hadat, Ott az viadalnak ki ada modgyat.

Porussal az Sandor ott meg útközök, Porus nepe hamar meg haborođek, Nagy sok seregekre mind el őstateg, Az el futamafra kenőserittetek.

Onnat Porus Kiraly leg elől alla, Nagy Elephantokkal rajok indula, Vadakkal Sandor nepet nyomorgattata, Azzal Porus nepet meg batorita.

Rettenetes nekik Elephant vala, Az fegyveres embert ragadgya vala, ő vezetőjének főladgya vala, Sokat az labaval el tapod vala.

Vitezek annyira ijettek vala, Mind hatat adnia sietnek vala, Sandor Tracufokat hamar hivata, Az Elephantokra őket bocsata.

Sok nyilat Tracufok rajok lövenek, Embert Elephantot sebesitenek, Kasasfekeferek el erkőzenek, Kit Sandor Vitezi erre űerzenek.

Elephant labait ott vagjak vala, Ki miatt az vadak busulnak vala, Sokan bennék hatra meg ternek vala, Az Porusnak nepet ugy vesztik vala.

Sok feb viadalban esek Porusra, Hatan es ő mellyen kilentz feb vala, Porus vőre kőstők igen foly vala, Es magat birhatni nem keőte vala.

Tekinte meg Porust az ő űolgaja, Ki az Elephantot vezetı vala, Ottan az Elephantot folni bocsata, Alexander közel utanna vala.

Igen sebes vala az Sandor lova, Alola el esek ottan meg hallya, Hamar mas jo lora Sandor ragada, Porus Kiraly utan Sandor indula.

Leg

Legközelb Portúshoz egy fűl vala, Ki Omphis Kiralynak rokona vala, Az iffiu az Porúst ugy kerí vala, Hogy ő el ne futna de meghodólna.

Lam az Porus Kiraly hogy halla sávat, Ottan megh ísmere Omphis rokonat, Porus hozza lövé egyik nagy nyilat, Az Nyilal meg öle Porus az iffiat.

Iuta Sandor hamar iffiat hogy lata, Az Iffiu halalan igen busula, Porus népét vagnák azt parancsola, Senkit ne nezne nek minden meghalna.

Csak az Porus vala az nagy Urakkal, Az Elephantokon ő baratival, Siet vala futni jó bolgaival, Szertelen az Porúst lövik nyilakkal.

Valanak nagy sebek az Elephanton, Porus alatt nem mehet vala batron, Porusis nem ülhet az Elephanton, Rola ala kezdé esni akkoron.

Immar vezetője tekinte reja, Leállani rolla Porus akara, Ott az Elephantot terdre allata, Az több Elephantok ezt lattak vala.

Csak hamar mind terdre ott estek vala, Mert mind attra őket soktattak vala, Kik raytok valanak esenek foglya, Porus mint holt ember ott fekűik vala.

Temerdek sok nepe neki meghala, Ki Sandor nepenek elene vala, Az Porus Fejehez Elephant alla, Senkit az Porushoz menni nem hagyta.

Vitezeket kezdé Elephant ölni, Kik Porus ruhajat kezdek el venni, Porúst az Elephant kezdé föl vennie, Az únnón hátra kezdé föl tenni.

Sandornak meg mondak igen csudala, Az nagy Elephantot elle vagata, Porus Kiralt onnat el hozattata, Porus meg holt volna Sandor alita.

Föl nyita azonban Porus az semet, Lata Sandor fedde ő meresseget, Noha latta vala ő vitezseget, Illyen síoval fedde ő ellenseget.

Erre mi bolondfag hozott tegedet, Hogy te meg kefertsed az en nepemet, Kegyelmeffegemet te jól ertetted, Kazdag Omphis Kiralt te nem követted.

Lam az Porus Kiraly erre így állta, Sandor mire kerdes, ennek ez oka, Az en nagy erőmet hogy tudom vala, Nalamnal erősbet nem vélek vala.

Io Vitezsegedet nem lattam vala, Iol lehet erődet jól tudom vala, De az had erősbnek teged mutata, Engem csak nalamnal kissebnek hagyta.

Csak ily keves fővalerre felele, Sandor Porus Kiralyt meg ezen kerde, Mit kellyen tennie Sandornak vele, Porus Kiraly erre megigy felele.

Ily győzödelmes nap megtanít teged, Koroskent szerencse nem járhat veled, Sokkor az jó utan gonos elötte, Meg esmered ebből mit kellyen tenned.

Batorfogat lata Sandor Porusnak, Gongyat ugy visele mint barattyanak, Tíztséget tön neki mint Kiralynak, Kin ő jó vitez csudalkozanak.

Vigasztala Sandor az Porus Kiralyt, Porust ő ugy tarta mint egy barattyat, El nem veve Sandor Porus Országat, Sőt meg öregbite ő birodalmat.

Sandor vitez közt nagy vigasaggal, Taborban lakozek jó Hadnagyival, Vitezit tíftele ajandekokkal, Őket batorita Sandor ily főval.

Az mit istenektől Vitezek kertünk, Mindeneket nekünk meg engedtenek, Indiai erők előnkben jüttek, Kik fegyverünk miatt ott el vesitene.

Vegeleszen immar faratsagunknak, Meg helye sem leszen kazdaglagunknak, Böcsűje sem leszen mostan marhanknak, Mely leszen aranya az Indianak.

Semmi veszedelmes hadunk nem leszen, Csak az nagy kazdaglag mi Prædank leszen, Senki közzületek segeny nem leszen, Senki keves munkat meg ne restellyen.

Igen örülének az jó vitezek, Az Alexandernek engedelmesek, Két Varos helyt akkor ők kerefenek, Az vizen két felől kit epitene.

Sandor az két Varost hogy rakattata, Oceanus Tengert latni kevana, Az vizre hajokat ő csinaltata, Hogy Sandor Afiat megh hodoltatna.

Capita Versuum, Quintæ Partis.

*Indas magnanimi mulcet clementia Regis,
Post varios casus varia & discrimina rerum,
Oceanum ingreditur jactatur naufragus undis.*

GEN nagy örömben az Sandor vala, Hogy Porus Kiralyon lön diadalma, Kinek birodalmat ő el nem ronta, Sőt több Tartomannyal ajandekoza.

Nem

Nem nyughatek Sandor ismét erede, Az Alexanderrel Porus keféle, De előb fok Acsokat ferezte, Es gallyakat fokát építetté.

De azonban követ Sandorhoz juta, Ki az Abisszáres Kiraltól jöve, Sandornak az Kiral meg hodolt vala, De Sandorhoz jöni nem akar vala.

Ottan az követet Sandor hivata, Ily valással Sandor haza bocsata, Hogy ha Kiraly hamar nem jön hozz, Sandor hamareb az Kiralt meglatna.

Sandor elindula akara latni, Az belső Indiat meg hodoltatni, Erős varasokat véni haytani, Kentsel az ú nepet gazdagítani.

Mikor juta Sandor egy tartományban, Sophites Kiralnak ú Országában, A Sophites vala egy varasában, Varasban valanak nagy halgatasban.

Alexander nem tud rayta mit velni, Senkit eleiben nem lat ki jüni, Senkit nepei közt nem lat bantani, Csalsádságnak kezdé magában velni.

Gyorfan az Sophites kaput nyittata, Sandor eleiben el ki indula, Felefege ket fia vele vala, Kazdag öltözetben udvara vala.

Nagy arany palczaja Kiralynak vala, Aranyas barfomban mind talpig vala, Szablyaja Kiralynak Aranyas vala, Sandor Országában az Királt hagyta.

Az fülökben draga kővek valanak, Karjokban arany pereczek valanak, Az Alexanderhez mikor jutának, Sandor eleiben ők mind allanak.

Nagy arany palczáját Sandornak ada, Kiraly Országatis neki ajanla, Nagy fok ajandeckal ajandekoza, Sandor Országában az Kiralyt hagyta.

Irjak Indiában az nepet bölcznek, Minden jó erkölcsel ekefűlteknek, De közöttök az kik restek lezendnek, Vagy pedig félsegek mind meg öletnek.

Meg is bellyeb megyen ú erejevel, Mas tartomant ere ú seregevel, Hydaspes folyo Viznel állta nepevel, Az Viz sebés vala foly sebességgel.

Juta az Országának Ura ú hozzá, Fegelis Kiralnak nevezik vala, Az Vizen mas felől Sandor meg vala, Ket nap az Kiralylyal Sandor mulata.

Mar harmad nap Sandor kelni akara, Fegelis Kirallyal ú fet indita, Az vizen mas felől hogy mi föld volna, Földnek Fejedelmé kiesoda volna.

Vagyon tul mas felől Kiraly igr fola, Minden élés nekül valo nagy pusita, Pusitan altal jutnak tizen egy napra, Akkoron ki ernek mas tartomanyra.

Lam az Gangyes Vize annak hatara, Tul annak az földet ket nép lakozza, Az Kiraly azokat egyemben birja, Az Kiralnak neve Agranus vala.

Csuda nagy ereje Kiralynak vagyon, Taborban husz ezer Lovagja vagyon, Es az ket haz ezer Gyalogja vagyon, Es csak Elephantya harom ezer vagyon.

Es Kasias siekere ket ezer vagyon, Sandor nem hiheti hogy ez igr vagyon, Hamar Porus Kiralt kerde megh azon, Sandor nak az Porus monda, ugy vagyon.

Taboraban annak vagyon nagy hire, Ily nagy ferencsere Sandor késülné, Nepe közt zugodas kezde lennie, Kit az Alexander hamar meg erte.

Csak hamar el mene ő Taboraban, Es egy magas helyről nepenek fola, Sok jo ferencsejet mind elő hanya, űgyet viadalit mind elő hanya.

Latom jo Vitezim meg ijedtetek, Keves ellenfegtül meg rettentetők, De Cyliciarol emleközzetők, Mert nagy erős uton altal jövetek.

Eufates Tigrisen altal költetek, Az Hidaspes Vizen altal költetek, Szantalan fok nepet ti meg győztetek, Meg azokis mostan vannak veletek.

Mikor Asiara mi altal kelenk, Csak kevesen valank, f-akkor nem felenk, Ennyi neppel most elő menni nem mernenk, Erőtlen nepekkel meg nem ütköznenk.

Eddig Asiaból ki futtunk volna, Ha ijegetesnek helt adtunk volna, Lam Elephantokat az viadalban, Sokőr az ki hozza azt tyti kárba.

Ne fellyetek azért most jo vitezek, Minden igyetekben lesiek veletek, Es fejemet visem ti előttetek, Azert nekem erről meg felellyetek.

Csuda az vitezek neki nem folnak, Mind fejek le haytvan vesteg halgatnak, Nem mint egyebkoron vigan valanak, Sandor nagy haraggal igr föl hadanak.

Iollatom most föl ni hogy nem akartok, Fejenkent el hadni engem akartok, Macedoniaban be indullyatok, Engem Kiralytokat igr el hadgyatok.

Az ti ellenfegtek lesinek en velem, Mert Scythiaijak el jönnek velem, Perlak Baptriaijak lesinek en velem, Vitezködnek ostitan azok en velem.

Rette-

Rettenetes vala Kiraly haragja, Senki fioln' neki ott nem
mér vala, Végre Vitez Porus elő járula, Az Alexandernek i-
gyen fiolala.

Ernünk azt, he adgyak iftenek nekünk, Hogy te nald nel-
kül Uram mi lennenk, Ha vini mondod-is mind keűek leűnk,
Nem szannuk ontani űelle ki verűnk.

Gondold meg te kerünk téltünk ákattat, Es kik veled tőt-
tünk fiamtalan munkat, Tekints nepcidnek törödöt voltat, Mi
edés hazánkna nagy meffie voltat.

Indiában jöttünk vízerfegekkel, Mindeneket te bírsz eddig erőddel, Fohaszkodvan kerünk te meg neveddel, Hazánkban mehefsünk nagy bekeffeggel.

Sándor el fordula nagy haragjában, Hamar el be mene ő Satoraban, Harmad napig vesztetg lón Satoraban, Az után kijőve ő taboraban.

Parancsola Sándor hogy csinálnak, Hogy tizenket Oltart
hamar raknak, Tabor kerítet nagyot hadnak, Kit emle-
kezetül jelöl hadnak.

Oly hamar tizenket Oltart rakanak, Mind faragot kúból fe-
pen allatak, Az tabor árokját melyen föl hanyak, Azt emleke-
zetre öröкке hagyak.

Sandor visszatért onnat nepevel, Acestus vizehez ő feregevel, Ezer Gallia ott kési minden eleffel, Kin Tengeren menyenyen jo vitezivel.

Tengerre indula ezer gallyával, Földön-is ő megyen szep
Taborával, Niccat rakata nagy hamarfaggal, Buciphalus Va-
roft mind egy munkával.

Vala fok Tartomány az víz mentében, Solia fok, Mala fok az víz feketében, Es az Elidratok azon környékben, Kiket Sándor hayta győzelmében.

Az Sándor eljutt egy tartományban, Egy erős varasznak a birtokában, Sydrakanak hyak az Indiában, Kit Sándor meg állja birodalmában.

Retteneteféggel nepet indíta, Mind kőnyúl az Varáft
Sandor allata, Sandor ott az Varáft meg ostromlata, Minden-
nek előtte kőfalra haza.

Igen szerencsednek hogy fel hagnanak, Vitezek kő falra fel
haghatnanak, Mert Urok fen volna, űk nem volnanak, Lay-
torjak alattok mert le romlanak.

Oltalmazza magát Sandor payfál. Ellenfegűt lövi fiantalan nyíllal. Io Vitezi kerik nagy ohaytálsal, Kő falrol le ballyon nagy hamarfaggal. San-

Sandor nem fogadgya vitezek favat, Kő falrol Varosban
bocsata magat, Kő fal mellett lata Sandor egy nagy fat, Ott az
fanak vete Sandor ő hatat.

Csudakepen fogan ra rohananak, Varos nepe közzül kik ot
valanak, Ketten Sandor miatt le vagatanak, Azkik az Sandor-
hoz közel jutanak.

Az több Varos nepe mikor ezt lata, Az Alexandertől nagy
tavoly alla, Közel menni hozza nem mernek vala, Haitaffal
nyillal tekezik vala.

Sőt egy hosszú nyilu ember erközek, Több nep eleiben ot-
tan allapek, Kitől sügonyos nyil elő vetetek, Az Alexanderhez
az nyil lövetek.

Vallat az Sandornak az nyil talala, Az Kiraly fegveren altal
ment vala, Iob kez felől vallat meghatta vala, Nagy búvón
Sandorból vör kifoly vala.

Sandor az Seb mia meg keferedek, Mint halando ember
földre le esek, Nyilas ember lata magaban bizek, Sandort meg
fosztana oda futamek.

Vitez Alexander rea tekintte, Magaban ereje ottan meg jö-
ve, Fegyvereben embert ott altal üte, Ki az Sandor mellett e-
fek az földre.

Alexander környül harman valanak, Ellenfeji közzül kik
el hullanak, Varos nepe tüle méssé allanak, Mind az Alexan-
derre amulanak.

Remellek Sandornak ott ő megholtat, Azonban ragada
allo fa agat, Hogy föl birhatnaja Sandor ő magat, Es megh
menteneje ünnön halalat.

Immar ő ereje elűkat vala, Sandor ő labara nem alhat va-
la, Ellenfejit kezevel inti vala, Közel senki hozza nem me-
gyen vala.

Azonban mas felől Varost meg hagak, Kik ő halalokat érte
nem fanak, Nem fogan csak negyen ezek valanak, Kiknek az
ő nevek ezek valanak.

Egyikim az Tymnusjo vitez vala, Ki nagy viadalban ott
megholt vala, Masik az Pentistesjo vitez vala, Harom nyillal
vitez meg löttek vala.

Tetűk csak femminek neki halala, Nem magat de Sandort
ő oltalmazza, Harmad Leonatus el esett vala, Sandor mellet
ő ott fekűk vala.

De az Aristonius negyedik vala, Iolleshet már fok seb vitezen
vala, Ez negy vitez Sandort csak oltalmazza, Sandornak holt
híre Taborban vala.

Igen

Igen meg búsula az Sandor nepe. Senki azt nem nezi ha hol el vesne, Egyérf-mind ostromnak mene serege, Az Varast meg veve Sandor ereje.

Senkit az Varasban nem kemellenek, Mind Istiak mind verek meg öletenek, Mind apro gyermekek es Asszony nepek, Mind öreg mind kistiny egyút vesenek.

Csak hamar az Sandort onnat föl vevek, Az ő Satoraban vitezi vivek, Az nyilat Sandorbol hamar ki vevek, Ki miatt az Sandor el nehezede.

Rettenenek ezen ő jo fogai, Az Sandor halaira kezde változni, Sandornak homalyban vadnak semci, Nagy firas ohajtas kezde tamadni.

Ime né mikoron esse meg jöve, Te s tova batoron semevel tekinte, Eyel nappal fegyverben áll serege, Mig nem lún Sandornak ot kúnnyesége.

Mindenút hamis hirrola tamada, Hogy Alexandernek ott lő halala, Két hajot az Vizen őve csinaltata, Hajon folyúl Sandor fatort vonata.

Igy mutata Sandor magat nepenek, Hogy látván, ne hinne nek hamis hirnek, Heted nap hajokat bocsattak viznek, Negy nap vizen által erefködenek.

Nagy lassan az vizen ök mennek vala, Viz mellett az földön mastabor vala, Szűkfejekoron egyút lehetnek vala, Minden Kiralyokat el birnak vala.

Az egy Tartományra Sandor el ére, Kiből mind ki futa az nép előtte, Es az földön búvón csejt ő lele, Ott az Tartományban álla meg nepe.

Rendele nepevel hogy meg állana, Mert nepenek csejt búvón találta, Es mig Alexander jól meggyógyulna, Ott nyugodnek addig az ő Tabora.

Ezenben követek hozza jutának, Agranus Kiralytul választanak, Ruhával ékeffek bazan valának, Az Alexandernek meg hodolának.

Raita Alexander igen örüle, Hogy illyen nagy Kiraly neki engedne, Egy nagy lakodalmat Sandor tetete, Követeket Sandor mind le ültete.

Vigan lakik Sandor az követekkel, Kiket el bocsata nagy bekeffeggel, Urokhöz menenek nagy sicseffeggel, Mindent megh mondanak neki hűseffgel.

Mihelt Kiraly érté Sandor mi voltat, Ő hamar szerzete ajandekokat, Harom szat küldé bep lovagokat, Ezer Indai bep Paisokat.

Ott ajandek között sok ficker vala, Kinek sama ezer es harmincz vala, Mindenikben négy lo be fogva vala, Ruha vas es eles azokon vala.

Csuda nagy vadakat Sandornak küldé, Orozlant es Tygrist ú nekik küldé, Követeket Sandor hogy el crezte, Mind földön mind Vizen ottan erede.

Egy tartomant ére az Nallafokat, Mastis Sandor ere Sabra cufokat, Kik útét tiztelek mint Kiralyokat, Elefsef segitek mint ú Urokat.

Alexander ott egy Varast rakata, Alexandrianak azt is hivata, Musicanis nepe Sandor eljuta, Ki Alexandernek ot meg hodola.

Nem messze ezekhez Praestol nep vala, Portianus nekik Kiralyok vala, Varasat ofstrommal meg vette vala, Kiralyt az ofstromkor meg öltek vala.

Vala Sabat Kiraly ehez nem messze, Kinek Sandor nepe hazat meg veve, Az Meris Kiralnak ére földere, Nem mere megh varni futa előtte.

Minden nagy dulaft tön ú Orfiagaban, Sok elest hozanak ú Taboraban, Negy füz Olafi melföldet az Viz folytában, Mind ala menenek tartományokban.

Iuta Alexander az Vizen ala, Oceanus Tenger csak közel vala, Tenger Vize immar meg tezik vala, Az folyo vizhez mely elegyült vala.

Nem messze Tengertől egy figet vala, Galliajat az Sandor ott meg allata, Vitezek elefse ki mentek vala, Kiket Sandor arra valastot vala.

Gallyak Vizen alnak Tenger indula, Termeseti sierent igen arada, Alexander nepe igen csudallya, Tenger természetit mert ú nem tudgya.

Rettenenek ottan Sandor nepei, Földet felül vevek Tenger Vizei, Kezdenek hajokra futni Vitezi, Nagy úvöltes kezde közöttök lenni.

Egyik azt kialtya vißsa ternenek, Masik azt kialtya előb mennyenek, Mint ha ket ellenszeg meg útköznenek, Hayok romlania ugyan kezdenek.

De az hegyek közel az kik valanak, Mint csak egy egy figet Vizben allanak, Sokan az hegyekre el ki usanak, Gallyak nagy hegyeben akadozanak.

Ime né mikoron az Viz meg tere, Az Tengerre vißsa be folyni kezde, Gallyak az száron meg maradának, Nagy sok helyen Gallyak kik el romlanak.

Tenger

Tenger Vize immar vissza ment vala, Mindenút mar az föld
megh tetűk vala, Sok Tenger csudai budosnak vala, Kiket
Tenger Vize ott hagyott vala.

Vala az föld rakva nagy fok marhakkal, Kiket nyertek vala
kazdagfagokkal, De fenekinek nem kel csak hamarfaggal, Fejek
el ne veűne főrnű halallal.

Rayta Alexander igen bufula, Mert ala menteben fenyes Nap
vala, Sandor ő maga is ketségben vala, De meg győzhetetlen
elmeje vala.

Igen csinaltata ott az Gallyakat, Tenger fele küldé jo lova-
gokat, Hogy effekben vennek az Tenger arjat, Ki fel emelneje
az fok Gallyakat.

Azonközben ímet Tenger arada, Az földről föl kele ott
minden Gallya, Az Sandor nepenek lőn vigafaga, Tengeren
evezni nagy kevanfaga.

Csudallyak Tengernek ő termeszetit, Hogy nehá ki veti az
ő vizeit, Nehá ímet lattyak faraz földet, Szaraz földön nagy
fok Tenger csudait.

Tenger természetit Sandor meg érté, Ey-felikor Sandor Né-
pet föl költe, Az Tengernek arjat ő elől veve, Bekevel Tenger-
re Gallyait vive.

Az Tengeren negyfaz Olaf mer földre, Vitez Alexander
mind el be mene, Vigalozatokat akkor tetete, ő maga az Vi-
zen meg vissza tere.

Tengeren Gallyakban hagyá solgait, Mind azokkal hagyá
nagy fok Gallyait, Hagya Euphratefre vinnek hajoit, ő maga in-
dita földön Taborit.

Vitezek Sandorral el indulanak, Az kilentzed napra tabort
jarnak, Egy Tartomanthinak Abariconnak, Tartomány ho-
dola meg az Sandornak.

Rövid údon juta mas Tartományban, Cedrosus nép lakja
az Indiában, Sandornak megh hayla nagy hatalmaban, Őt őd
napra juta Nericiaban.

Nagy erejet három resire osztata, Az Ptolomeusnak egy re-
set ada, Az Leonatusra mas reset hagyá, Harmad reset San-
dor magának hagyá.

Az Indiat kezdé igen dulatni, Aranyat kazdagfagat mind el
vitetni, Varasit Faluit mindent egetni, Hol nem akarnanak
neki engedni.

Végre Tenger mellett Malakik nepre, Az nepnek kegyet-
len az ő erkölcté, Es mas neppel nintsen ismeretlege, Mert ke-
gyetlen mindenhez vakmerősege.

Fejek nekik borzas hofsu fiakalok, Soha el nem veszik nagy hofsu hayok, Tengeri csigackal fedik kutyájok, Es Vadak búreből csinált ruhajok.

Rolok irak nincsen nekik kenyerek, Halakat asálnak azzal csak elnek, Tengeri csudakat ha meg ölhetnek, Mint jeles e-tekkel ugy gyönyörködnek.

Az Sandor nepe ezt nem szokta vala, Elefegnek nekik el fog-
gyot vala, Az ehfeg fok nepre ra szállot vala, Palma fa gyöke-
ret ők ragjak vala.

Gyakor helyen az is meg fogyatkozek, Nagy fok lo kőzöttök
ott le vagatek, Kivel ő magokat akkor eltetek, Azert terhes lo-
vok el fogyatkozek.

Vitezek marhajokat egetik vala, Kiert az Indiat be jartak
vala, Fejeket halakra vetettek vala, Hogy nem hordozhattak
lovok nem vala.

Sőt az ehfeg után veszedelmek lún, Sandor nepe kőzött
nagy dög halál lún, Szantalan fok beteg ú kőzötték lún, Ege-
fsegeben kőstők igen keves lún.

Vala kőzelb hozza ú Tiszt-tartója, Az kit hagyot vala az Per-
siaba, Hamar annak Kiraly ott parancsola, Tevcken fok elest
nek hozna.

Nem csak onnat hamar el erkőzenek, Sok felől elefse hozza
jővenek, Az ú jo Vitezi erőt vevenek, Az Gredosiaban el be-
ernek.

De az Gredosia búfeges vala, Barmockal elefse mind rakva
vala, Azon Tartományban szálla Tabora, Vitezit Sandor ott
mind meg nyugota.

Innet el indula Karmeniaban, Taboraval szálla be az Or-
szágban, Samtalan fok élés lún Taboraban, Kiralyok kit ferze-
nek Indiaban.

Sandor megh eppite az ő fegyveret, Sok jo Vitezinek ú öl-
tőzetit, Terhek ala ošta nagy jo lovait, Azzal batorita ú jo Vi-
tezit.

Capita Versuum, Sextæ Partis.

*Hinc repetit Babilonis fortia mœnia clara,
Tum moritur magnus fertur cecidisse venens,
Curtius hæc cecinit transcripsit Petrus in Idæ.*

Hadat

ADat Alexander el indította, Az Karmeniabol el kiállta, Taboraval Sandor batoron jara, Nem vala mar gondgya az viadalra.

Ieles Varosokon mind által mene, Lakodalom modra jara ő nepe, Viragokkal utat hintik előtte, Viragos kosoru vagyon fejekben.

Nagy fok seregereket ő sereztete, Kit selyem ruhával befedeztete, Szekerekben vitezit be ültete, Utzakra borokat elki vitetete.

Csuda batorfaggal ő megyen vala, Varosokra falukra jutnak vala, Hazak előtt álltalt ő vetet vala, Sok Pohar jo borral tellyest áll vala.

Rendel ő seregi mind mennek vala, Barati leg elől ott jarnak vala, Kiraly udvar nepe az utan vala, Hol Trombita hol Lant kőitők zong vala.

Ezenkepen Sandor hét nap ment vala, Csak nagy ressegsegre gondolnak vala, Szerentse ő hozza kegyelmes vala, Ellenlőge sohol nem tamad vala.

Pasargatas népre Sandor eljuta, Tengerről Hadnagya hozzajuta, Sok csudat Sandornak Tengerről monda, Kit ismeg Tengerre Sandor bocsata.

Ennek Alexander Gallyait hagyta, Az Euphrates vizen hog ala hozna, Babilloniaban benne ott varna, Az ő jo vitezit ki álllithatna.

Tökeltette vala gondolattyaban, Hogy Sandor be menne az Africaban, Carthagot el törne nagy haragjaban, Onnet el be menne Numidiaban.

Innet el be menne Hispaniaban, Ott nagy fokot jarna az ő utaban, Népét álllitana Olaf Országban, Onnat el be jűne ő hazajaban.

Tiszt tartoknak Sandor ott mind meg hagyta, Mesopotamiaban parancsola, Libanus erdejet igen vagata, Es nagy fok gallyakat csinálni hagyta.

Babillonia fele hogy indula, Az Orsinus Kiraly hozzaja jutta, Cyrus nemzeteből az Kiraly vala, Sandornak hú vala es jambor vala.

Ajandekot Kiraly nagy fokot hozta, Kivel Alexandert ajandekozta, Fő fő embereknek nagy fokot ada, Csak egy Komorniknak semmit nem ada.

Bosfus az Komornik Kiralyra vala, Sandornak az Kiralt

igen alaza, Titkon hamis törvent rea tamašta, De ezt az Orfinus nem tudgya vala.

Ieles kazdag Kiraly az Cyrus vala, Kinek koporfojat Sandor fel nyita: Kiben nagy fok kentset mondanak vala, Csak egy fablyat paist kezet talala.

Lata az Cyrufnak ú temetefet, Mint csak az kőz nepnek el temetefet, Ruhajaval be fede Cyrufnak testet, Arany Koronavaltiztele feiet.

Ott vala Komornik akkor Sandorral, Szola az Komornik nagy bosszulaggal, Dariustul hallottam en ezt bizonynyal, Temettek fok kentset regen Cyruffal.

Nem csuda Uram ha itt fok arany nints, Orfinusnal vala az Kiralyi kénts, Az Cyrus Kirallyal el temetet kénts, Kit itt el tekozla az vala az kénts.

Immar Alexander föl indult vala, Hamis fok panafnak helt adott vala, Búntelen az Kiralyt ő meg fogata, Az jambort ok nekül vesitette vala.

Sandor Perfiaban már jutot vala, Darius Leanyat vőve ő hozza, Io vitezi kőzött vala viglagban, Kilentz ezer ember lakodalmaban.

Fejenkent az Sandor lakodalomban, Az jo vitezeket ajandekoza, Kilentz ezer arany kupat el ošta, Nepe adoflagat vőve magara.

Onnet Alexander eleb indula, Szerető viteze neki meg halya, Ephistion neve Viteznek vala, Kit az Alexander igen sirata.

Rola irjak Vitezti igen gyafiolta, Orvost ki vele bánt föl akasztatta, Varosok Tornyait mind le vonyatta, Sokaig Trombitat ú nem futata.

Csendessegeben voltak ő jo Vitezi, Meg sem nyeritenek ő jo lovai, Mind terch hordozo nagy fok őšveri, Vele mind gyafiolottak az ő nepei.

Innet eleb mene jo vitezivel, Babilloniaban siet nepevel, Egy Hadnagya juta sief seregevel, Az Nearcus vitez vizről nepevel.

Az Vitez Nearcus Sandornak sola, Es ő neki hive tanacsul ada, Hogy Babilloniát el tavostalta, Mert ha oda megyen lefien halala.

Menyi Orfiagokat Uram be jartam, Nagytudos bölcseket az hol hallottam, Az Chalceulokat hozzam hivattam, Nagy bizonynyal túldök en ezt hallottam.

Egyber batron mentel Babilloniaban, Deha massor be megy

24
megy te az Varosban, Ketszeges te ne legy ott meg holtodban,
Sandor hogy ezt halla vala banatban.

Nem mene az Sandor be az Varosban, Nem messze megh
falla egi kis faluban, Az bölc Anaxarcus ott lakik vala, Ez bölc
az Sandorral fiemben lött vala.

Ielente meg Sandor az bölcnek dolgot, Iövendő mondo-
nak az ő mondatat, Hogy meg tiltyak tőle Babilloniát, mert ot
mondgyak neki lenni halalat.

Anaxarcus fiola erről Sandornak, Hogy ne hidgye fiavat
Chaldeusoknak, mert jövendőt azok semmit nem tudnak, Min-
denben ketefek valamit mondnak.

Csak hijaban penig te igyeközől, Ha halalod hozzád oly
igen közel, Istennek előtte meg nem menhetől, Valahol akarja
teged vehet el.

Latode Egeknek az ő forgasat, Es minden időnek fok val-
tozasat, Istennek ismerik ő akarattyat, Oly változhatatlan tit-
kos tanatfat.

Azokat Sandor hogy hallotta vala, Babilloniában be in-
dult vala, Mikor az Varoshoz közelget vala, Eleiben hollok
jöttek vala.

Repesnek az hollok Oly igen vigak, Veghre Sandor előtt
földre hullanak, Egyfőer s mind az hollok ott meghalanak, Go-
nos jelt Sandornak ott mutatának.

El be mene Sandor Babilloniában, Sok csudak esenek ott
az Varosban, Alexander azért vala banatban, Iövendőkre vala
nagy gondolatban.

Tetete az Sandor egy lakodalmat, Sziveből ki vete nagy
banatokat, Es ő hatra hagyta gondolatokat, Vitezivel tesen nagy
viglagokat.

Vitezi Sandorral ott mulatanak, Mind ecfelig vele ők vi-
gadanak, De az Poharnaki az kik valának, Merget az Sandor-
nak innya adának.

Meregnak Antipater oka vala, Macedoniban hely-tarto
vala, Nagyjeles hadakat ő viselt vala, Lacedemoniát el törté
vala.

Macedoniában es Traciában, Nagy vala birtoka Görög
Országban, Mind az Seremsebben Thessaliában, Sandor ketes
vala ennek dolgában.

Oly nagy erő s merget el hostak vala, Sem vas sem ercz ő-
tet meg nem tarthattya, Csak samar körömben viseltek vala,
Fianak iubarának küldötte vala.

Regtúl fogva Iubar Poharnak vala, Az Antipaternek ez fia vala, Attya az Sandortul igen fél vala, Azert merget neki adatta vala.

Igen erős mereg testet el hata, Ó el keferedek nagyot ki-alta, Kiralyi fekből esek ki hatra, Kit az fok jo Vitez ottan ra-gada.

Tevek le ágyára el nehezede, Halakra az Sandor meg be-tekede, Kiraly betegsege el ki hirhede, Ezen az ő nepe meg keferede.

Vitezi mas napon latak ágyaban, Vilag Biro Sandort nagy korfagaban, Ereje nem vala maga birtaban, Fejenkent vala-nak oly nagy sirasban.

Rendel jo Vitezi hozza jóvenek, Kezeket fogdofa jo Vite-zinek, Azok utan fő fő nepek jóvenek, Kerdezik helyeben kit emelnenek.

Monda Alexander ha meg halandok, Talaltok helyemben kit Urallyatok, Az ki méltó lesien azt vala fátok, Ki job közőt-tetek azt halgassatok.

Alexander flavan lún bodulafok, Ó halala utan haboru-fagok, Mert azok valanak nagy hatalmasok, Arannyal ezűtel oly nagy gazdagok.

Gyűrűjet uyabol Sandor ki vőve, Az fő fő nepekre fimeit vete, Es fő fő Hadnagyit mind meg fimele, Perdica Hadna-gyot hozza inte.

Neki ada Sandor az ő gyűrűjet, Aranybol ki metstet jeles pecsetet, Amon Templomaban hagyta ő testet, Így éré az me-reg Sandornak veget.

Vilag biro Sandor mihelt meg hala, Babilloniaban remű-les vala, Persiak es Görögök sirattyak vala, Mindenféle nepek ohaytyak vala.

Sőt Sandor feregi meg ijedenek, Idegen nép között hogy el veszenek, Mert jo Fejedelmet nem lelhtnenek, Ki által be-kevel haza mennenek.

Fegyverben Vitezek mind álnak vala, Mi jóvendő lenne azt várjak vala, Az Darins Annya ki meg el vala, Alexander holtat hallotta vala.

El siaggata Affiony rola ruhajat, Affionyrea vőve ő gyafi ruhajat, Szaggata nagy sirvan Affiony i hajta, Halalnak bocsata Affiony ő magat.

Rola irtak Affiony nem akart enni, Sandor holtat utan nem akar elni, Eggyút az Sandorral akar meg halni, Kivana ha-lalnak magat bocsatni.

Tarta

Tarta Alexander nagy bekefegben, Mint ő edes Annyat nagy tisztességben, Vala azért ily nagy keferűfegben, Ótód napon vég lón ő cíteben.

Vegre ő Hadnagy egyben gyűlenek, Iővendő dolgokrol hogy vegeznének, Az Sandornak űcki elő vitetek, Köz nepnek előtte el letetetek.

Rea tévők Sandor űep őltőzetit, Arany Koronajat es ő fegyveret, Perdica le teve Sandor gyűrűjet, Így kezd Perdica az ő beszedet.

Csak ez az Kiralynak az ő gyűrűje, Kire vagyon mecze az ő pecsete, Kit ennekem ada ti előttetek, Kit lattok hogy en meg adok ti nektek.

Ezt lattatok Urak hol mostan vagyunk, Idegen nemzetek között mi vagyunk, Kiket fegyverűnkkel már megh haytottunk, Azert mi dolgunkrol hamar gondollyunk.

Csak hamar Urunknak tistefegeről, Mi gondot viselhyűnk temeteferől, Az utan gondollyunk Fejedelműnkről: Ez tanacsom penig ti nektek erről.

Iolertyűk bizonynyal az Rexoniát, Kiralynak Urunknak ő hazas tarfiat, Várandonak mondgyak Kiraly hazafat, Isten adgya bekevel hozza fiat.

De ha Rexonia mikent mi véllyűk, Fiat hoz vilagra azt föl nevellyűk, Kirallya előttűnk azt mi emellyűk, Mint Urunkat Sandort, mi ugy tistellyűk.

Iollechet ti addig el valaűfiatok, Vagy egyget vagy kettőt az kit akartok, Hogy kihez mindnyajan ti halgassatok, Hogy ily birodalmat meg tarthassatok.

Sőt Nearcus Hadnagy ez ellen űola, Rexonia fiat senki ne varja, Mas fiat Sandornak mindentek tudgya, Ha akaratotok lehet Kirallya.

Sokan ez befede ellen űolanak, Ptolemaus űola hogy halgatnanak, Tudgyatok raboktul hogy ezek vadnak, Nem illik hogy nekűnk parancsollyanak.

Esmeltatlan dologh ollyat Uralnunk, Kiket fegyverűnkkel mi megh haytottunk, Inkab fő fő nepek egyűt lakoztunk, Egyűt nagy dolgokrol mi tanacskozunk.

Valami nagy dolgon meg nem alkhatunk, Mely fél tőbben leűen ahoz hasonlyunk, Azoknak tanatlan mi megh maradgyunk, Ez űeles vilagon Uralkodhatunk.

Ezt az Ariftonus halla így űola, Tudgyatok Sandor nektek Kiralyt hagyja, Kit mēltonak vele Sandor ő maga, Kinek bizonyagra gyűrűjet ada.

G 2 Nem

Nem csak únnón maga vala előtte, De mind fő nepek valatok előtte, Fejenkent titeket Sandor el neze, Csak Perdica lón kit méltónak vele.

Ez főt nepek hallak mind jova hagyak, Perdica Hadnagyot elő szolítak, Gyúrót hogy föl venne vele onfolak, Mind az Kiralyfaggal útet kinalak.

Nem tudgya mit tegyen kőstők Perdica, Egy felől kivanfag útet izgattya, Mas felől fimerem csak tartoztattya, Vegre ő kőzöttők fél fele alla.

Ottan az Melanger hogy ezt meg lata, Hogy Perdica magat így vonyogatna, Onnón magat ottan meg batorita, Nagy föl főval nepnek így felelt vala.

Csudalok Hadnagyok en ti rajtatok, Hogy Sandor helyeben mast ti kivantok, Istenek ne adgyak nektek latnotok, Hogy Perdica legyen ti Kiralyotok.

Vagy alittyatoke elegnek erre, Ennyi Országoknak győződelmere, Sok ellensegeknek töredelmere, Sandor gondgya ha fál ez egy emberre.

Rementelen dolog azt is varnia, Az Rexonianak hogy legyen Fia, Mert ha az Perdica leßen tutora, Ez nev alatt leßen mindennek Ura.

Csak ő vele azt is hogy fia leßen, Ha Leany leßen is arra kefi leßen, Hogy az Leany helyet fiat nevellyen, Gyermekek neve alatt hogy Kiraly legyen.

Iollihet Urunknak Testamentomat, Mindenből tíftelem parancsolattyat, Csak ebből megh vonóm ú akarattyat, Ha helyebe hatta volna Perdicat.

Vitezek inkább mind indullyatok, Mert az Kiraly kentse mind ti Prædatok, Bizonnyal az fállot most ti reatok, Kiert fok Országban hadakoztatok.

Sokan az Vitezzel elindulanak, Nep közzül fél fele azok alának, Nagy haborusaghoz közel valanak, Ottan köz nep közzüligyen szollanak.

Hova indulatok mostan Vitezek, Veliteke hogy nints Fejedelmetek, Phulóp Kiraly fia vagyon kőstetetek, Sandor Attyafia kit jól értetek.

Erről miért Urak nem emléköztők, Minden igyetekbē volt ez veletek, Soha ez nem vétet ti ellenetek, Arideus kit most el feledtetek.

Csuda ha ti mostan ollyat kerestek, Mint az Sandor vala soha nem lettek, De ha Attyafiat ti nezenditek, Vér szerint ez lehet Fejedelmetek.

Csak

Csak ez söt megh mondak meg busulanak. Egy felegyalogok ottan allanak, Egyfer f mind nagy sival föl kialtanak, Magokban akkoron így vegezenek.

Elő Arideust hamar ők hívak, Az Gyalogok Kirallyokka valastak, Reghi nevét neki el változtatak, Phúlöp Kiraly neven gyalogok hívak.

Csak gyalog nép vala Phúlöp Kirallyal, Az lovag nép vala Leonatussal, Az Vitez Phitonon Ptolemæussal, Ezek mind valanak az Perdicaval.

Immar az Hadnagyok vegesitek vala, Az Rexonianak ha lenne fia, Az birodalomnak lenne az ulla, Leonatus Perdika lenne tutora.

Nagy Asiat ezek addiglan birnak, Az Antipaternek Europat hagyak, Az Craterust neki ott tarful adak, Europa birodalmat úk igazgatnak.

Igen nagy haboru köztők indula, Melanger nagy bossus az Perdicara, Gyalogot indita az Perdicara, Ki Sandor testhez hamar falada.

Teve be az aytot hamar előttők, Be tőrek az aytot az Gyalog nepek, Egy nehanyan ott meg sebesülének, De az ven Vitezek így könyörgenek.

Tegyetek el Vitezek fegyverteket, Nem illik ki ontani vereteket, Mert lattyatok az ti Nemezetsegtőket, Ottan meg fogadak ú befedekeket.

Röviden dolgokrol így gondolának, Szallasokra hamar mind el ostanak, De az Melangerrel az kik valanak, Ismet Perdicához valastatanak.

Az Kiralyhoz Vitezt sival intenek, Ha ú el nem jönne ottan meg ölnek, Ezt az Perdicának hogy hirre tevek, Tizen hatod magaval hazbol ki lepek.

Nagy haragos sival azokat fedde, Es bator befeddél őket rettenté, Melanger rabjanak őket neveze, Nagy nyercsegevel őket ijeste.

Semmit csak fölni is úk nem merének, Az Melangerhez is hatra térének, Perdicaval fokban el késülének, Az Leonatushoz egyig menének.

Csuda haborusag közöttők vala, Varas kívül mezőn lovag nép vala, Varasnak eleit el fogtak vala, Kiben az gyalog nép Kirallyal vala.

Rola így gondola az Kiraly vegre, Perdica hadnagyhoz követet küldé, Leonatusnak is Kiral izene kikkel sok sok utan meg egyetülé.

Iőve ki az Kiraly az Gyalog neppel, Babilloniabol az Melangerrel, Bekefeget Herze az lovag neppel, Hogy Uralkodhatnek nagy bekefeggel.

Perdica nagy boffus ellenszegere, Ki rea tamada az Melangerre, Az Melangert mas nap meg őlettete, Hatom fiaz gyalogot vele őlete.

Sok haborufagnak lún első oka, Ennyi sok Viteznek főrný halala, Kiralival be mene Babilloniaban, Perdica fő neppel gyűytőzek tanatsban.

Igyen vegezenek ő Tanacsokban, Arideus hogy lenne Kiralyfagban, Hogy Országok lenne meg maradasban, Mindenek lennenek ő hatalmaban.

Tévék Tiszt-tartova az Egyiptomban, Vitez Ptolemæust az Affricaban, Az Lamnidont hagyak az Syriaban, Es mind egyetemben Phœniciaban.

Philoteft valastak Ciliciaban, Antigonusz hagyak az Lyciaban, Az Pamphiliaban es Phrigiaban, Cassandert be küldék Armeniaban.

Erestek Nearcussz az Lybiaban, Leonatusz hagyak kis Phrigiaban, Vele egyetemben Hellefpontusban, Tithon Vitezt hagyak az Mediaban.

Tiszt-tarto ő Nemes Cappadociaban, Ugyan út valastak Paphlagoniaban, Hadat indittata az Országokban, Arbátesnel lenne hadakozasban.

Regi Tiszt-tartokat több Országokban, Ugyan azont hagyak az Sokdiaban, Mind az Baptriaban es Indiaban, Az veres Tengernek Tartományiban.

Ven Antipater az Görög Országban, Es hely tarto lenne Macedoniaban, Lyfimachus lenne az Thraciaban, Tenger mellet valo Tartományokban.

Sőt Vitez Perdica Kirallyal lenne, Minden erejenek Hadnagya lenne, Tísteekre mindenik gondot viselne, Hogy ő birodalmok ne kisebbülne.

Immar heted napja mind ennek vala, Sandor koporfoban hogy fekszik vala, Ki ki mind magokra gondolnak vala, Urokat fejenkent felettek vala.

Nagy dologrol hogy így vegeztek vala, Az Sandor testéhez gyűltenek vala, Fertelmesség nélkül ezt lelték vala, Draga kenetekkel meg kentek vala.

Igen ssep Coronat csinaltatanak, Kit Sandor fejében be alkotának, Aranybol egy Zetzelt csinaltatanak, Kit az koporfoban be rakatanak.

Dicsi.

Dicsiretet nepei neki tőnek, Az Zetzelben Sandort be helyhez tetek, Nagy sok ohaytaissal hogy el temetek, Tiszt-tartokat ők ottan el ereftek.

Az kik ő tisztékben el be menenek, Mind egy egy Kirallya ő magok lőnek, Az ő Kirallyoknak nem engednek, Sok had után vegre mind el vesenek.

Reghi Cronikakból ki ezt ki siede, Enekben hat resre sopen rendele, Utolso resében nevet be szerze, Az ezer öt szaz negyven nyoltz Eften-dőben.

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

